

توطئه ضد انقلاب، مائوئیست‌ها و لیبرال‌ها علیه انقلاب، به بهانه «بازگشایی دانشگاه‌ها» را خنثی کنیم

آمریکای سوسیالیست با افروختن آتش‌های جنبی و انحرافی ذهن بر آن لحظه مساعدی دست یابد که حریق اصلی، انقلاب را در شعله‌های خود خاکستر کند. حلقه‌های از سلسله این آشوبها، قرار است امروز بعد از ظهر در تهران، بدست گروهک‌های امریکائی-مائوئیستی (بویژه «بیکر»، «رزمندگان» و «راه کارگر») مخالف انقلاب، مطرودین انقلاب، ساواک‌ها، ایرالها و متاسفانه افراد خام و فریب‌خورده‌ای که نکه‌شان پیوسته در سنج می-بقیه در صفحه ۲

امریالیسم آمریکا و ضد - انقلاب پرورده‌اش از هرفرستی برای ایجاد هرج و مرج و آشوب و درگیری، بمنظور تضعیف و نابودی انقلاب و جمهوری اسلامی ایران، استفاده میکنند. بویژه در دوران اخیر، که امریالیسم آمریکا، خشمکین از شکست توطئه‌های خود، هفتمین توطئه را علیه انقلاب و جمهوری اسلامی ایران آغاز کرده است، در تدارک زمینه اجرای این توطئه، میکوشد که در هر گوشه از کشور «شری» برپا کند، شاید «خیر» اودر آن باشد. امریالیسم

امام خمینی: هر گروهی که بیشتر مورد حمله بود و این اشخاص منحرف، بیشتر باو حمله میکردند، برای ملت مفیدتر است

امام خمینی، رهبر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، دیروز در مقابل تعدادی از خانواده‌های شهیدای رودسر، کاشان و تبریز و اعضای ستاد فرهنگی جهاد سازندگی، در حسینیه جماران سخنانی ایراد کردند. امام خمینی در سخنان خود، ضمن اشاره به جنایاتی که در زمان رضاخان و پسرش محمد رضای ملعون علیه مردم ایران و از جمله علیه عشایر غیور ایران انجام شده است، از نقش این عشایر در نبرد با تجاوزگران صدامی یاد کردند. امام خمینی همچنین به توطئه‌ای که دشمنان انقلاب علیه نیروهای مسلح انقلاب و از جمله علیه ارتش و سپاه پاسداران در جهت منحل شدن این ارگانها، انجام می‌گرفت و می‌گیرد، اشاره کردند و از جمله گفتند: بقیه در صفحه ۲

دوره هفتم، سال دوم، شماره ۴۱۸
سه‌شنبه ۲۳ دی ۱۳۵۹، مطابق با
هرربع الاول ۱۴۰۱، بها: ۱۵۰ ریال

درس عبرت از کودتاچیان ۲۸ مرداد

«شاهد»: «باند ائتلافی «توده - نفتی»، با شدت بیسابقه و حتی تعجب‌آوری از حکومت مصدق دفاع و نگهبانی میکنند... آیا از آن هنگام که این حزب خائن وارد فعالیت سیاسی شد تاکنون، کسی بیاد دارد که بدینگونه از دولتی پشتیبانی و حمایت کرده باشد؟... باید دید که آقای دکتر مصدق چه منافع بزرگی را برای این باند جاسوس و بیگانه‌پرست تضمین نموده است که اینگونه پروانه‌وار دور شمع دولت مصدق میگردند و خود را در آتش عشق این «پیشوای» سابق میسوزانند؟...»
«شاهد» ارگان دکتر مظفر بقائی کرمانی، (از عاملان درجه اول کودتای ۲۸ مرداد) - ۷ تیرماه ۱۳۳۲)
«انقلاب اسلامی»: «حزب روسی توده، کمر بر نابودی حکومت ملی دکتر مصدق بسته بود.» (سرمقاله ۲۵ آذر ۱۳۵۹)

«میزان»: «حزب توده... بدلائل و بهانه‌های بی‌اساس تظاهرات و راه‌پیمایی‌های متعدد براه انداخت و در اعلامیه‌های راه‌پیمایی‌اش تهدید کرد که چنین و چنان خواهد کرد و مردم را بجان‌یکدیگر خواهد انداخت و چنین هم کرد... و دود حادثه بچشم مصدق میرفت... حزب توده بدین ترتیب نهضتی را که تا پایان پیروزی پیش‌رفته بود، به شکست اندوهباری دچار ساخت.» (سرمقاله، ۸ آذر ۵۹)
انجمن‌های دانشجویان مسلمان دانشگاهها و مدارس عالی: «سیاست حزب توده در قبایل نهضت ملی کردن نفت و دولت ملی دکتر محمد مصدق و خیانت آشکار رهبری آن حزب تا جائیکه منجر به تحقق کودتای ۲۸ مرداد گردید!» (از اعلامیه مورخ ۳۰ آذرماه ۱۳۵۹)
ما از موضعگیری «میزان» و «انقلاب اسلامی» تعجب نمی‌کنیم. جعل حقایق تاریخی و تکرار تبلیغات امریالیستی علیه حزب توده ایران، روش همیشگی آنهاست. شگفتی ما از «انجمن‌های دانشجویان مسلمان»، پیرو سازمان مجاهدین خلق ایران است که این دروغها و افتراوات امریالیستی را علیه حزب توده ایران تکرار می‌کنند.
تعمق بر روی این تشابه شگفت‌انگیز، بسی آموزنده است.

در ادامه نبرد دلاورانه رزمندگان انقلاب یکی از ارتفاعات استراتژیک نوار مرزی ایلام به تصرف رزمندگان انقلاب در آمد

دومغزن بزرگ و لوله‌های نفتی عراق در منطقه فاونا بود شدند در ۳ روز گذشته در منطقه غرب، ۵۰۰ نفر از تجاوزگران صدامی کشته شدند.
رزمندگان انقلاب در طی روزهای گذشته با ادامه تهاجم خود بر دشمنان متجاوز، ضربات کوبنده‌ای بر آنان وارد آوردند. به گزارش خبرگزاری پارس: ارتفاعات مرزی استان ایلام به اهتزاز درآوردند. فرماندار

درباره اظهارات اخیر آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور دفاتر حزب توده ایران را بازپس دهید!

آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور، در گفتگویی با روزنامه «میزان» (۲۱ آذر ۵۹)، درباره فعالیت سیاسی احزاب و گروهها و دفاتر آنها، مطالبی اظهار کرده‌اند. آقای مهندس میرسلیم در پاسخ این سؤال که: «بطوریکه اطلاع دارید، در چند ماه اخیر مراکز بعضی از احزاب و گروههای سیاسی قانونی، مورد حمله و تجاوز عدوهای فاشناس یا شاخته شده قرار گرفته و بتصرف آنها درآمده است. با توجه به اینکه فعالیت سیاسی برای احزاب و گروههای سیاسی، مادامیکه حکمی از سوی مراکز قانونی تصمیم‌گیرنده صادر نشده است، آزاد می‌باشد، برای بازپس گرفتن آنها چه اقدامی لازم است که انجام گیرد؟» اظهار داشته است: «صرف ساختمانها و مراکز فعالیت احزاب سیاسی هیچگونه مجوز قانونی ندارد و این وظیفه صاحبان ساختمانها یا مسئولان احزاب و گروههای سیاسی است که به مراجع قضائی شکایت کنند تا پس از آنکه حکم تخلیه

نزدیک به شش ماه از اشغال دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران و دفتر مرکزی نسبه «مردم» توسط عناصر غیرمسئول میگذرد محل و رفع تصرف عدوانی از آنجا صادر شد، شهروانی به عنوان مجری حکم نسبت به تخلیه و تحویل آن به ساکنان اقدام کنند.» سخنان آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور،

ریگان در انتظار حکومت لیبرالهاست!

بنابه آخرین خبر آسوشیندپرس (مندرج در روزنامه کیهان، ۲۲-۱۰-۵۹) ریگان رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده آمریکا، در یک مصاحبه مطبوعاتی در لوس آنجلس، گفت: «... من شک دارم که در ایران دولتی وجود داشته باشد.»
ریگان افزود: «برقراری رابطه با ایران وقتی ممکن است که عناصر میانه‌روتری در ایران روی کار آیند.»
سؤال: آیا این «عناصر میانه‌روتر» که ریگان در انتظار حکومت آنهاست، جز لیبرالها چه کسانی میتوانند باشند؟

نبرد انقلابیون السالوادور اوج تازه‌ای میگیرد بیش از ۵۰ شهر تحت کنترل نیروهای مسلح انقلابی السالوادور در آمده است صفحه ۸

حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی:

تا متجاوز و اشغالگر در خاک کشورمان هست، نه مذاکره نمیکنیم و نه آتش بس را میپذیریم

حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس شورای اسلامی ایران عصر دیروز در یک مصاحبه مطبوعاتی با خبرنگاران داخلی و خارجی شرکت کرد و به سئوالات آنان پاسخ گفت. وی در مورد اغتشاشاتی که ضد انقلابیون قصد ایجاد آنها دارند، گفت: «ما همیشه انتظار تحریکهای مرموز ستون پنجم را داریم و الان که جنگ به مرحله حادی رسیده، اینها که بنامت برای اربابان خدمت میکنند، از این گونه حرکات طبعاً میگویند، ولی مطمئناً مسئولان نخواهند گذاشت که آنها بتوانند ضربه ای بزنند.»

حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی، در پاسخ به این سؤال که: «فکر میکنید گروگانها را میتوان ساخت و یا باید منتظر نتایج کار حکمت شده، گفت: «حکمت ربطی به آزادی گروگانها ندارد. حکمت یکی از مسائل بین ما و آمریکاست که بعد از آزادی گروگانها، اختلافات مالی که وجود دارد، در اثر لغو کاربیماری ازشترکتها، اگر با مذاکره حل نشود، با حکمت حل میشود. آزادی گروگانها میتواند پیش از حکمت خبرنگار دیگری پرسید: «آیا

یکی از ارتفاعات...

بقیه از صفحه ۱

بین نیروهای جمهوری اسلامی ایران و سربازان صدام کافر، حدود ۵۰۰ نفر از قوای دشمن به هلاکت رسیدند. وی ضمن اشاره به اهمیت استراتژیک موضعی که نیروهای انقلاب به تصرف درآورده اند، خاطر نشان کرد که نیروهای انقلاب پس از استقرار در این محل، منطقه را مین گذاری کردند.

ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران، در اطلاعیه شماره ۳۷۱ خود بخشی از عملیات ۲۴ ساعت گذشته (۲۱ دی) رزمندگان نیروهای مسلح انقلاب را اعلام کرده است. در این اطلاعیه از جمله آمده است:

۱- در ساعت ۲۱:۳۰ روز گذشته خلبانان شجاع نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران یک فروند هواپیمای میک ۲۳ عراقی را در یکی از ارتفاعات غرب کشور هدف قرار داده و آنرا سرنگون ساختند، که هنوز از سرنگونی ۲ نفر خلبانان هواپیمای مهاجم عراقی اطلاعی بدست نیامده است.

۲- روز ۲۰ و ۲۱ دی در هلیکوپتر ارتش متجاوز عراق در منطقه آبادان قصد حمله به یگانهای ارتش جمهوری اسلامی ایران را داشتند، که جانبازان ارتش جمهوری اسلامی ایران موفق شدند یک فروند از هلیکوپترهای متجاوز عراقی را هدف قرار دهند و آنرا سرنگون سازند.

۳- روز گذشته، توپخانه نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی

امام خمینی...

بقیه از صفحه ۱

«الان بحمدالله پاسدار و پاسبان و زاندارمری و ارتش و عشایر و سایر قوای مردمی و بسیج و همه اینها هماهنگند و قدرت باطل را در هم کوفته اند و خواهند گوید. این نقشه ها بود که آنها کشیده بودند. امروز هم در صدد همین نقشه ها هستند و شما باید غافل نباشید از این چیزهایی که منتشر می کنند. شما باید توجه داشته باشید که هر گروهی که بیشتر مورد حمله

دبیر کل حزب کمونیست شیلی:

حق خلق شیلی در استفاده از قوه قهریه برای دفاع از خود، حقی بدون چون و چراست

دیکتاتوری سرنگون خواهد شد. این حتمی است. اما این سرنگونی خود بخود صورت نخواهد گرفت.

لویس کوروالان، دبیر کل حزب کمونیست شیلی گفت: «حق خلق شیلی برای استفاده از قوه قهریه برای دفاع از خود در مقابل خشونت و حکومت خودسرانه داوردسته فاشیستی، حقی بدون چون و چراست»

دبیر کل حزب کمونیست شیلی، که در مصاحبه با روزنامه ایتالیایی «پاتز سر» سخن می گفت، اضافه کرد: «سرنگون ساختن دیکتاتوری و اعاده دموکراسی، مانند گذشته، هدف عمده حزب کمونیست (شیلی) است. جهت اصلی سیاست ما، مبارزه و تحکیم توده ها است، و در چارچوب این سیاست، ما حق داریم که از اشکال و روشهای گوناگون مبارزه استفاده کنیم.»

کوروالان گفت: «حزب کمونیست شیلی هرگز بطور اصولی مبارزه مسلحانه را، بعنوان یکی از وسایل سرنگون کردن دیکتاتوری رد نکرده است. حق خلق برای قیام، حقی مقدس است که احتمالاً مجبور خواهد شد، در شرایط امروزی، هنگامیکه رژیم پینوشه آخرین امیدهای قشرهای معینی از مردم را برای انتقال مسالمت آمیز به دموکراسی بیاد داده است، اعمال کند.»

دبیر کل حزب کمونیست شیلی افزود: «با اصطلاح همه پرسی که طی آن، قانون اساسی فاشیستی در سپتامبر سال گذشته «به تصویب» رسید و ادامه قدرت پینوشه تا سال دو هزار «قانونی» شد، نمایانگر افزایش فشار و زورگویی به خلق است. علیه مخالفان دائمی شدن قدرت پینوشه، فشارهای وحشیانه اعمال می شود. عملیات تئیسپی در نواحی کارگرنشین و مراکز دانشجویان صورت می گیرد. بموجب فرمانی، صدر حزب دموکرات مسیحی، نمی تواند بکشور بازگردد.»

کوروالان همچنین اضافه کرد: «استبداد سرنگون خواهد شد. تردیدی در این مورد وجود ندارد. اما سرنگونی بخودی خود صورت نمی گیرد. مردم شیلی، بعد از پایان دادن به استبداد و وحشت در کشور خود، نظامی براساس عدالت اجتماعی برقرار خواهند کرد.»

جاسوسان ضیاء الحق در هند

رژیم دست نشانده ضیاء الحق همچنان به خرابکاری علیه کشورهای همسایه ادامه میدهد. به گزارش نشریه هندی «تریبون»، ۵ جاسوس پاکستانی در جامو و کشمیر بازداشت شدند. این ۵ تن ماموریت داشتند که درباره

ایران مواضع نیروهای عراقی را در ام الرصاص و المعامر زیر آتش شدید قرار داد و تلفات و ضایعاتی به ارتش عراق وارد کرد. ۴- دشمن با آتش توپخانه شهرستان شوش را هدف قرار داد و به یک بیمارستان و تعدادی خانه مسکونی خساراتی وارد ساخت.

در منطقه اندیشک، نبرد با آتش توپخانه و خمپاره انداز ادامه دارد. در این منطقه، بر اثر اصابت ترکش خمپاره دشمن ۵ سرباز، یک درجه دار و یک افسر از دلاوران ارتش جمهوری اسلامی ایران مجروح شدند.

۵- در مناطق اهواز، دزفول و سوسنگرد تبادل آتش بین رزمندگان جانباز اسلام و نیروهای عراقی ادامه داشته است.

۶- در جبهه های ذوالفقاری آبادان، بهمنشیر و مارد نیروهای دلاور ارتش اسلام ضریبات مہلکی به دشمن وارد آوردند، که دشمن، بتلافی شکستهای نظامی خود، نقاطی از شهر آبادان را با توپخانه زیر آتش قرار داد و خساراتی بمنطق مسکونی وارد کرد.

در این عملیات ۹ تن از رزمندگان جانباز ارتش جمهوری اسلامی ایران جان خود را تقدیم انقلاب اسلامی کردند و تعدادی مجروح شدند.

۷- در جبهه غرب، دلاوران رزمنده ما با اجرای آتش توپخانه و تانک بر مواضع دشمن در منطقه گیلانغرب، ۱۰ دستگاه تانک دشمن و یک انبار مهمات آنها را منهدم کردند و تعدادی از افراد ارتش متجاوز صدام مزدور را کشته و زخمی ساختند و ۲۶ تن از آنان را به اسارت گرفتند.

همچنین در جبهه ملکشا، در روز ۱۹ دیماه، رزمندگان زاندارمری جمهوری اسلامی ایران یک قبضه تفنگ ۱۰۶ میلیمتری، یک عراده توپ، یک قبضه ضد هوائی و تعدادی سنگر انفرادی و گروهی دشمن را منهدم و حدود ۸۳ نفر از افراد دشمن را اسیر و تعداد زیادی را کشته و زخمی کردند.

در این جبهه ۸ نفر از نیروهای دلاور ما به درجه شهادت نائل شدند.

در یکی دیگر از ارتفاعات این منطقه در اثر درگیری با دشمن متجاوز، ۴ نفر از جوانمردان زاندارم نیز بشهادت رسیدند.

۸- قهرمانان نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران، در روز ۱۹ و ۲۰ دیماه، در منطقه فاور، خسارات سنگینی به یک فروند ناوچه دشمن وارد ساختند و ۲ مخزن بزرگ و چند لوله نفت عراق را منهدم کردند.»

دانشجویان و دانش آموزان انقلابی!

زمینه را برای اقدامات پشترده خود در این روز آماده سازد. حفظ آرامش انقلابی در روزهای حساسی که امپریالیسم آمریکا خنجر و شمشیر علیه انقلاب ما صیقل میدهد، وظیفه هردانشجو و هر دانش آموز مبین دوست، هر کارگر و هر زحمتکش مومن به انقلاب است. با هیچ عذر و بهانه ای نباید در این لحظات سرنوشته ساز با گروهبانی هم صدا شد که آشکارا کمر به قتل انقلاب بسته اند و کارگزار و پایگاه اجتماعی امپریالیسم اند.

دانشجویان و دانش آموزان انقلابی!

ما امروز با امپریالیسم آمریکا در جنگیم، که قصد نابودی انقلاب ما را دارد. باید با همه توان و امکانات خود توطئه های امپریالیسم آمریکا را ناکام گذاریم. در دوران طاغوت، معیار انقلابی بودن و مبین دوست بودن، مبارزه فعال برای سرنگونی آن رژیم پلید بود، و در دوران پیروزی انقلاب، معنای مبارزه برای سرنگونی و مبین دوست بودن، دستاوردهای انقلاب و پشتیبانی از نظام جمهوری اسلامی است. شما که در دوران طاغوت، با پیگیری در مبارزه، صفحات درخشانی بر کارنامه مبارزات استقلال طلبانه و رهائی بخش دانشجویان و دانش آموزان افزودید، امروز نیز با خنثی کردن توطئه ضد انقلاب، مائوئیست ها و لیبرال ها، نشان دهید که همچنان از زمره پاسداران غیور انقلابیید. درود بر شما!

کنند و نه رویارویی با نظام جمهوری اسلامی ایران. گروهک های آمریکائی - مائوئیستی، که از آغاز با انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ۲۲ بهمن سرسبز داشته اند و از همان نخستین روز پیروزی همراه ضد انقلاب آشکار سنگ پایه توطئه علیه جمهوری اسلامی را گذارند، خود آتش افروختند و هر کجا آتشی بود، همه افکندند، اکنون باپخش اعلامیه های، نه فقط از دانشجویان و دانش آموزان، بلکه از کارگران و زحمتکشان تهران دعوت کرده اند که امروز در برابر دانشگاه تهران گرد هم آیند و این روز را به «روز اعتراض به تعطیلی دانشگاهها» تبدیل کنند. اما هر دانشجو و دانش آموز مبین دوستی میداند که ۲۳ دی ۱۳۵۷، روز پیروزی دانشگاهیان انقلابی و ضد امپریالیست بر نظام جور و ظلم و ترور طاغوت بود و تعطیل امروزی دانشگاههای ما، برخاسته از نیت انقلابی است و به قصد ایجاد دگرگونی در نظام آموزشی و هماهنگ ساختن آن با انقلاب ضد امپریالیستی مردمی ما صورت گرفته است، هر چند که اجتناب از آن میسر بود.

ضد انقلاب آشکار، گروهک های آمریکائی - مائوئیستی و پسترس آنان لیبرال های خفد کرده، میخواهند به تعطیل دانشگاهها در دوران انقلاب، همان خصلت و وزن و کیفیت و معنایی را بدهند که تعطیل دانشگاهها در دوران طاغوت داشت. تصادفی نیست که مقارن با این سالگرد، ارگان لیبرالها سه روز متوالی سرمقاله های خود را به «تعطیل دانشگاهها» اختصاص میدهد، تا

توطئه ضد انقلاب...

بقیه از صفحه ۱

لنزد و قادر به شناخت عمق مسائل نیستند، برپا گردد. قرار است امروز سالگرد گشایش دانشگاهها در آخرین سال حکومت طاغوت. بهانه اعتراض به تعطیل دانشگاهها قرار گیرد. تعطیل دانشگاهها از آنجا آغاز شد که نظام آموزش عالی میبایست از کثافات فرهنگ استعماری و زباله های «تمدن غرب»، تطهیر شود. ما پیوسته بر ضرورت انقلاب فرهنگی در کل سیستم آموزشی تأکید کرده و آنرا بخش جدائی ناپذیر انقلاب ضد - امپریالیستی و خلقی مردم ایران دانسته ایم. در عین حال تعطیل دانشگاهها را هرگز ضرورت انقلاب فرهنگی ندانسته و معتقد بوده ایم که تحولات دگرگونیهای ضرورت در شرایط ادامه کار دانشگاهها هم به انجام رساند، ما پیوسته هشدار داده ایم که تعطیل دانشگاهها و بی تکلیفی دها هزار دانشجو و استاد و کارمند میتواند زمینه مساعدی برای توطئه های ضد انقلاب باشد، و لذا باید بهانه بدست ضد انقلاب نداد.

اما از سوی دیگر همواره دانشگاهیان متعبد و انقلابی، اعم از دانشجویان و کارمندان، بیوش داشته ایم که متوجه توطئه ها و نفاق افکنی های امپریالیسم آمریکا و ضد انقلاب پیروده اش باشند و اقدامات خود را برای بازگشایی دانشگاهها، با منافع کل انقلاب سازگار سازند و از شیوه های مذاکره و مشورت و تقاضا استفاده

این هفته در نامه «مردم» بزبان کردی می خوانید:

- امام خمینی: ایران به هیچ جا وابسته نیست و این بهترین چیزی است که جمهوری اسلامی آورده.
- آرامش انقلابی را حفظ کنیم، رزمندگان انقلاب، تا پیروزی نهایی بر تجاوزگران صدامی، قهرمانانه می رزمند.
- رفیق محمد فرهاد، دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست بنگلادش را آزاد کنید.
- به همدارباش سپاه پاسداران انقلاب پاسخ مثبت دهید.
- بنایه حزب کمونیست عراق، قطعنامه قظا هرات میلیونی روز ۲۸ صفر: آمریکا را بزرگترین دشمن جنایتکار خود می دانیم.

نامه «مردم» بزبان کردی هر هفته سه شنبه ها منتشر می شود

کمک مالی به حزب توده ایران یک وظیفه انقلابی است!

از توپسرکان ۲۶۰۰۰ ریال ج. وف. از ساری ۱۱۰۰ ریال دهقانی از پایین رسته کیاکلا ۱۰۰۰ ریال

علاقتمندان می توانند کمک مالی خود را بحساب بانکی به نام قتی گیمش و به شماره ۳۳۳۲ شعبه ۴۱۸ بانک ملی ایران (شعبه دهخدا)، خیابان شهید دکتر حسین فطمی بپردازند.

دو سال خرابکاری امپریالیسم و

لیبرال هادر روابط ایران ولیبی

نگاهی به ماجرای تاسفبار ناپدید شدن امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، از آغاز تا امروز، امپریالیسم آمریکا، عمال وابسته به آن و لیبرال‌ها را در جریان موضع‌گیری گام مهم علیه انقلاب ایران برهنگان روشن کند.

از «آیندگان» آغاز شد

عجب‌انگیز نیست، اما تازه است که ندانید اول‌بار ماجرای «ناپدید شدن امام موسی صدر» و «قطعیت ناپدید وی در لیبی»، در روزنامه «آیندگان» درج گردید! آری، «آیندگان» داریوش همایون، «آیندگان» بی‌آینده امپریالیسم صهیونیسم، «آیندگان»، در ۲۶ سپهر ۵۷، نوشت:

... مسلمانان حکومت لیبی را می‌شناسند...

به تاریخ خبر سوجه کند ایسی در روزهای اول بحری انقلاب صد امریالیسی و خلقی ایران، و در شب در همان روزهای امپریالیسم آمریکا، نقش معالقه انقلاب همیو به سروری رسیده مارا بی‌کسند، «آیندگان» (سها و سها «آیندگان» عیح یک از روزنامه‌های دشر ایسی حصر را ندانند) ماموریت یافت، با در بوس یک خبر محمول‌الیهیو، به زانبطه‌آینده ایران و لیبی لطمه زند و از همان موقع انقلابیون دو کشور را در برابر هم قرار دهد. به این سبب بود که «آیندگان»، روزنامه‌های که بودجه‌های را صهیونیست‌ها تامین می‌کردند، شیعیان لبنان ظلم روا می‌دارند، وظیفه دل‌سوزی نسبت به امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، را بر عهده گرفت! «آیندگان»، در اول مهرماه ۵۷، نوشت:

... دیروز ده‌ها هزار نفر از سوریه گذشتند و در دمشق علیه لیبی تظاهرات کردند...

این آغاز ماحرا بود. پس چیره‌خواران صهیونیسم، زیر عنوان «راهپیمایی بزرگ شیعیان لبنان علیه ناپدید شدن امام موسی صدر»، به تخریب راهپیمایی شیعیان پرداختند و، بدون ذکر منبع خبر، تصویر زیر را ارائه کردند:

... این راهپیمایی طولانی، که طبق برآوردهای شورای عالی شیعه، حدود ۲۵۰ هزار تن در آن شرکت داشتند، درحالی که منابع فلسطینی شمار جمعیت را بیش از ۲۵۰ هزار تن برآورد کردند (در آنجا نشی هم به فلسطینی‌ها زده شده است) بدون هیچ حادته قابل‌ذکری پایان یافت... اتوبوس‌های حامل مسافرین... راه‌بندان‌های چارم ناپذیری ایجاد کردند... (همان روز، همان‌جا)

و «آیندگان»، ارگان صهیونیست‌ها در ایران، با این روش، تکلیف را از همان‌روز روشن می‌کند:

... حکومت لیبی چندین بار تاکید کرده است که امام و دو تن همراهانش... طرابلس را به قصد رم ترک کرده بودند. با این حال مراجع شیعه لبنان همچنان متقاعد هستند که امام در لیبی بازداشت شده است... (همان روز - همان‌جا).

«آیندگان» از آن پس، بنا به دستور اربابان، دمی از انجام این وظیفه غفلت نورزید و در اجرای اوامر شیطان بزرگ - آمریکا و

صهیونیسم بین‌المللی، هر روز اس خسر را داغ (!) نگاه داشت: «هیات لیبیایی برای تحقیق درباره امام موسی صدر به رم رفت...» (آیندگان ۲ مهر ۵۷) و البته خون قرار بود که ایتالیا طرف اتهام قرار گیرد، بلافاصله پای ایتالیا را تاراج کرد: «... تلاش پلیس ایتالیا برای یافتن امام موسی صدر شکست خورد...» (آیندگان - ۳ مهر ۵۷) و از آن پس سر هر بار به ایتالیا اشاره روه، برای عجان‌نگیر (!) کردن داسان بوده است.

«پزشکپور» لیبی را محکوم می‌کند!

به دسال «آیندگان» و برای این‌که ساریو سکیل بود، یک وکیل محلی به فرموده، با آبرو و حسب ویره! سر برای سگری ایس بعصه احباب شد: محسن نزشکپور، سر-دسته ساس‌های ایران! در باره او خیر سسری سی‌توییم، ریسرا که حاجت به بیان سبت، اودرتلگرامی به کورت والد‌هایم، دسرکل سارمان ملل محد، حواسار «اقدامات گسترده‌تری برای یافتن ریسه‌های توطئه ناپدید شدن امام موسی صدر...» (آیندگان ۳۰ مهر ۵۷) گردید. و صد السه که لکراس در «آیندگان» جاب شد، همراه با این تاکید که: «... حضرت امام موسی صدر

امام خمینی: این تهمت را اجانب برای تفرقه اندازی می‌زنند

امام خمینی خطاب به سرگرد جلود اظهار داشتند: «مقصود من این نبود که به شما تهمت بزنم. مقصود من این است که شما قدرت دارید تا از کشورهای نزدیک خود تفحص کنید تا این معما را حل نمایید. ما هیچ‌وقت به برادران خودمان تهمت نمی‌زنیم. این خلاف اسلام است» سرگرد جلود به سوءاستفاده دولت‌های بزرگ از مسئله موسی صدر، جهت جلوگیری از دیدار سرهنگ قذافی با امام خمینی اشاره کرد و افزود:

«برای قدرت‌های دشمن، ملت ایران و آقای موسی صدر، اهمیت ندارد. حادثه آقای صدر مسئله حقی است که «باطل» از آن بهره برداری می‌کند. آنان نزدیک شدن ما را با یکدیگر نمی‌خواهند برای آنان حکومت به فرم غربی اهمیت دارد. آنان، ایسن انقلاب را نمی‌خواهند.» امام خمینی در جواب گفتند: «من هم این معنا را می‌دانم. لیکن می‌خواهم سوءتفاهمی بین ملت‌ها و دولت‌های اسلامی نباشد.» امام در ادامه سخنان، افزودند: «این موضوع را که طرح کردم برای این است که به واسطه فعالیت شما تفاهمی بین دو دولت و دو ملت ایجاد شود، و این تهمت را که اجانب برای تفرقه‌اندازی می‌زنند، خنثی شود.»

(اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۵۸)

بازرگان: سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهیم کرد

* جلود برای برقراری روابط ایران ولیبی تمنا می‌تواند پا ترمید می‌کرد

هرچند اقدام در این زمینه‌ها بدون واکنس از طرف گروه‌های خاص نبوده است، می‌توانم بگویم با قطعیت این سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهیم کرد. هنگامی که نخست‌وزیر لیبی در ایران بود، بسیار فسار آورد که برقراری روابط دیپلماتیک را بر من و ما تحمیل کند، ولی دست خالی بازگشت. بگذراید این نکته را بگویم که علی‌رغم میل شدید و نیاز دولت لیبی، برای برقراری روابط با ما، عدم موفقیت آنان در این زمینه از لحاظ بین‌المللی بسیار اهمیت دارد. آقای جلود هنگام مسافرتش به ایران در مورد برقراری ارتباط با لیبی تمنا می‌تواند با تهدید می‌نمود و اظهار داشت که یادی صهیونیست و آمریکا مانع برقراری روابط هستند. من به صراحت گفتم خیر آقا این‌طور نیست. مسئله خیلی روشن مسئله امام موسی صدر است. این صراحت باعث ملالتش شد و البته در مکان‌های مختلف نزد اشخاص مختلف گله کرد.

(اطلاعات، ۱۲ مهر ۱۳۵۸)

امپریالیسم امام موسی صدر را ربود، لیبرال‌ها به لیبی حمله می‌کنند!

* در ماجرای «ربودن امام موسی صدر» دو احتمال هست
۱- ربودن توسط دستگاه‌های جاسوسی امپریالیسم
۲- مفقود شدن در لیبی

لیبرال‌ها پیوسته احتمال دوم را مطلق کرده‌اند و حتی یکبار هم به امپریالیسم مشکوک نشده‌اند!

* خبر اختصاصی «ربودن امام موسی صدر» را «آیندگان» داریوش همایون، یک هفته بعد از «جمعه خونین» منتشر ساخت و پیگیرانه «نایت» کرد که لیبی در ناپدید شدن امام موسی صدر مقصر است و ایتالیا گناهی ندارد!

* با وجود برقراری روابط دوستانه بین ایران ولیبی، لیبرال‌ها هنوز هم می‌کوشند که با مقصر جلوه‌دادن لیبی، این رابطه را خراب کنند.

ربوده‌شده و مشاورش در رم کشته شده است، ابراز تردید کردند... (همان‌جا)
زیرا اگر اینطور می‌شد، سناریوی «ناپدید شدن امام موسی صدر» در لیبی به پایان می‌رسید، در حالی که کارگردانان امپریالیست و صهیونیست برای این بازی خیال‌های دیگری داشتند و نمی‌خواستند به این زودی فیلم نفاق‌افکنانه خود را از برده بردارند.

دولت موقت راه «آیندگان» و «پزشکپور» را دنبال کرد!

اما مردم ایران برای «آیندگان» و اربابان «آیندگان» خواب «خوشی» دیده بودند، خوابی که مدتی بعد تعبیر شد. مردم قهرمان ایران به رهبری امام خمینی طومار طاغوت و طاغوتیان را درهم بیچیدند. قصه «آیندگان» به سر رسید، ولیعهد به پادشاهی نرسید! شاه رفت. امام آمد. نظام شاهنشاهی مضمحل شد. نظام جمهوری اسلامی استقرار یافت... دولت موقت آمد.

از جمله مسائل کوناگونی که در برابر دولت موقت، که بعدها دولت «گام‌هنگام» نام گرفت، و اینک یک دم آن را به نام دولت بورژوا لیبرال‌ها می‌شناسند، قرار داشت، «مسئله امام موسی صدر» بود. در این مورد دو احتمال وجود داشت:

۱- امام موسی صدر در لیبی ناپدید شده باشد،
۲- دستگاه‌های جاسوسی امپریالیستی، مانند صدها مورد مشابه در دوران معاصر، او را در ایتالیا ربوده و یا کشته باشند.

دو احتمال را بررسی می‌کنیم: احتمال اول به لیبی، کشور انقلابی مسلمان، که دشمنی آن با امپریالیسم آمریکا بر همگان روشن است، با سادات خصم جانی است، یاور صدیق انقلابیون فلسطین است، در صف کشورهای مترقی جهان قرار دارد، از آغاز انقلاب ایران در کنار انقلابیون ایران بوده است و... مربوط می‌شود.

تکذیب قاطع لیبی فایده‌های ندارد!

لیبیایی‌ها خود در این مورد چه می‌گویند؟ پاسخ را بر عهده ابراهیم البشاری، مدیر تبلیغات خارجی لیبی، که به تهران آمده بود، می‌سازیم:

در روز ۱۹۷۸/۷/۱۸ یکی از همکاران امام موسی صدر با ما تماس گرفت و ایشان از ما خواستند که امام موسی صدر از لیبی دیدن کند و ما هم قبول کردیم و در تاریخ ۱۹۷۸/۷/۲۵ مسئولان امور کشور لیبی در بیروت امام موسی صدر را در آن کشور بدرقه کردند و در فرودگاه طرابلس نیز از سوی نمایندگان دولت لیبی مورد استقبال قرار بقیه در صفحه ۶

سدر امام موسی صدر، گذاشته شده و سوسیده خر کوسیده است که این دو را با هم مرتبط سازد. حال آن‌که، کیست که نداند روابط ایران و لیبی، به علت سیاست‌های ضدخلفی و خائنانه شاه ملعون، از مدت‌ها پیش تیره بود. لیکن عمال وابسته به آمریکا و صهیونیسم کوسدند، تا با مخدوش کردن واقعیات و بازی با احساسات مذهبی مردم، کشور انقلابی مسلمان لیبی را دشمن شیعیان جلوه دهند و رژیم سفاک شاه ملعون را شیعه‌پرور!

انتشار اخبار تحریک‌کننده و مودیانه در مورد ملت امام موسی صدر، علائق وی، نقش او در لبنان و... به‌طور مرتب‌تر جرییده صهیونیست‌ها ادامه یافت:

... امام موسی صدر، که اصلا ایرانی است، در اول سپتامبر گذشته و پس از سفر به لیبی ناپدید شد... (آیندگان - ۵ مهر ۵۷) و همیشه هم با این تاکید که: «وزارت کشور ایتالیا بار دیگر تاکید کرد که تحقیقات پلیس و سازمان‌های مخفی ایتالیا نشان می‌دهد که هیچ مدرکی وجود ندارد که امام موسی صدر... از طرابلس وارد رم شده باشد...» (همان‌جا)

و در شماره ۸ مهرماه ۵۷ «آیندگان»، پس از تکرار این‌که امام موسی صدر در لیبی ناپدید شده، آمد:

... مقامات لیبی گفته‌اند امام روز هشتم شهریور طرابلس را به مقصد رم ترک کرده است، لیکن مقامات ایتالیایی اظهار داشته‌اند ورود او به ایتالیا ثبت نشده است... و یا:

... برای روشن شدن سرنوشت امام موسی صدر (که در لیبی ناپدید شده است) از ژسکار دستن کمک خواسته شد... (آیندگان - ۹ مهرماه ۵۷)

در این هنگام، امام مهدی روحانی، رهبر جامعه شیعه در اروپا، ضمن مصاحبه‌ای اظهار عقیده کرد که:

... باید برای کسب اطلاعات از مسافران پرواز... ایتالیا... آغاز کرد، زیرا مقام‌های لیبیایی تاکید کرده‌اند امام صدر با این پرواز طرابلس را به قصد رم ترک کرده است... (همان‌جا)

و «آیندگان» برای این‌که می‌آید این فکر، که ایتالیایی‌ها در قضیه دست دارند، بین مردم، حتی به طور محدودی، مطرح شود، بلافاصله وارد عمل شد و اعلام کرد که: «... یک سازمان لبنانی‌های غیر مذهبی... مسئولیت ربودن امام موسی صدر را... بر عهده گرفت...» (آیندگان - ۱۳ مهرماه ۵۷)

و باز هم با این تاکید (برای این‌که مردم از یاد لیبی غافل نشوند) که:

... تحقیق‌کنندگان ایتالیایی... در این‌که موسی صدر

درباره حوادث کار

سازنده: اخطاری که تکرار می شود!

ساخنما ن ها عموما از استحکام لازم برخوردار نیستند. دیوارها - بخصوص دروازه های کوچک تولیدی - خشت و گلی و نامطمئن اند. کوچکترین ضربه ای از قبیل زلزله های خفیف، برف و باران و نظایر آن، سقف را بر سر کارگران میکوبد و عفریت مرگ بکسره همه را در کام می کشد. درحالی که مطابق ماده ۵۵ قانون کار فعلی هم چنین اسکالی قابل تعقیب از طرف دادسراست، بطوری که طبق این ماده، از کار واحد جلوگیری می شود و پرداخت حقوق ایام بیکاری کارگران بعهده کارفرماست.

سیم کشی سالن های کلزکها در بیشتر موارد غیراصولی است و امکان برق گرفتگی زیاد است. وسایل و ادوات الکتریکی باید دارای حفاظ و روسوس مناسب باشند و طوری نصب شود که خطر برق گرفتگی و آتش سوزی را منتفی کند. این مساله در ماده ۲۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها تصریح شده است. با این وجود، کمتر جایی را می توان سراغ کرد که این ضوابط را کاملاً رعایت کرده باشد.

مطابق ماده ۷۵ همین آیین نامه (حفاظت و بهداشت عمومی) در کارگاه ها باید جعبه کمک های اولیه محتوی داروهای موردنیاز فوری وجود داشته باشد. کارفرما موظف است یک یا چند قفسه را به دارو و لوازم مربوط به کمک های اولیه، متناسب با تعداد کارگران، نوع کار و خطرات احتمالی، درجایی که دسترسی فوری آن ها برای کارگران میسر باشد، اختصاص دهد. یک بازید اجمالی از واحدهای تولیدی نشان می دهد که این مساله حساس تا حد رعایت می شود.

علاوه بر این، واحدهای تولیدی باید به آمبولانس مجهز باشد، تا ترتیب اعزام فوری مصدومین احتمالی به درمانگاهها داده شود و فرصت نجات آنها از دست نرود. کارگاه ها باید به خلبانان کهنه دستی مجهز باشند، تا از آتش سوزی ها و حوادث احتمالی حتی الامکان جلوگیری شود. (ماده ۱۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در

خبرها کوتاه و کوبنده و مکرر است: قم- رحیم دلگشا، کارگر فنی نینگ، ماه بیس (آذر) به علت نبودن وسایل ایمنی، حین کار در دیک آب اسید جوشان افتاد و سرانجام فوت کرد. کارگر مذکور پس از ۱۵ دقیقه که دردیگ ماند و بعلمت سروصدای دستگاه ها و غوغای ماشین ها کسی متوجه فریادهای او نشد، بالاخره بوسیله کارگران به بیمارستان انتقال یافت و پس از مدتی درگذشت.

سمنان - یکی از کارگران کارخانه گچ سمنان، که مسئول بسته بندی باکت های گچ بود، ماه پیش (آذر) دچار حادثه شد. دست او زیر دستگاه ماند و دوانگشت او قطع شد.

نمونه این سوانح کم نیستند. حوادث ناگوار که در محیط کار هر لحظه جان و سلامتی کارگران را تهدید می کنند و روزی نمی گذرد که یک حادثه بر سر این یا آن فرود آید و لب های رنگ پریده و کلام لرزان رد نگرانی را در زندگی کارگران نشان ندهد.

دستی یابایی قطع می شود. جسی کورمی شود. کارگری سرا می سوزد و خاکستر میشود، دچار برق گرفتگی می شود، از ارتفاع سقوط می کند و قامت رنجیده اش در هم می شکند. سقف کارگاه، برق کارگاه، دستگاه و ماشین آلات، بارها و وسایل، همه و همه چون زدهایی دهان باز می کنند، تا خانواده های ربه ماتم بشانند. چرا؟ حقیقت این است که کار کردن با دستگاه های پیچیده در کارگاه ها، خود بخود امکان گرفتار شدن در کام حادثه را افزایش می دهد. همیشه خطر ناقص العضوشدن و جان دادن هست. ولی این خطر می تواند و باید مهار شود.

کارگران باید در محیط کار خود از هر جهت احساس آرامش و ایمنی کنند. وسایل ایمنی باید تکمیل باشد و تجهیزات لازم در اختیار آنان قرار گیرد. در آن صورت فاجعه از درازای فراموشی و کارگران با فراغ البال و خیال راحت کار روزانه خود را دنبال می کنند. اما متأسفانه در کارگاهها وضع دیگری حکم فرماست.

کارگران کارخانه پیچ و مهره سازی شهریار: به فرمان امام، درسنگر کارخانه می مانیم و با کار بیشتر، این سنگر را حفظ می کنیم

مهم ترین خواست ما جلوگیری از کاهش تولید و تعطیلی کارخانه بعلمت کمیبود مواد اولیه است ما از مسئولین دولتی می خواهیم که به هر صورت مواد اولیه موردنیاز ما را تهیه کنند، تا این کارخانه تدریجاً تعطیل نشود.

در مورد اقداماتی که پس از جنگ در این کارخانه بعمل آمده است، نماینده کارگران می گوید:

"پس از جنگ توسط سپاه پاسداران، در محل کارخانه کلاس آموزش نظامی تشکیل شد و همه کارگران آموزش نظامی دیدند و به میدان تیر هم رفتند. کارگران حداقل یک روز حقوق خود را هم برای جنگ زدگان فرستادند"

نماینده کارگران در جواب اینکه: آیا تاسی از کارگران این کارخانه به جبهه جنگ رفته است یا نه، می گوید: "نه اینطور کسی نرفته است، ولی اگر کامی دستور بدهد، همه حاضرند که به جبهه های جنگ بروند. ولی تا آن وقت که فرمان امام درسنگر کارخانه می مانیم، با کار بیشتر، این سنگر را حفظ می کنیم."

نماینده کارگران در مورد جنگ می گوید: "حالا دیگر همه می دانند و مثل روز روشن است که این جنگ را آمریکا براه انداخته است"

برای گفتگوی با کارگران کارخانه، به درون کارگاهها می رویم. محیط کارگاهها بسیار سرد و سردسوز است. با یکی از کارگران به گفتگوی نشیمن وی می گوید:

"۶ سال است که در این کارخانه کاری کنم و ماهی ۳۰۰۰ تومان حقوق می گیرم. حالا بیشتر از همه نگران خوابیدن کارخانه هستیم و خواست ما این است که کارخانه نخواهد. نظرسرا را جمع به جنگ می برسیم. می گوید: "صدام و آمریکا فکری - کردند که مادر این جنگ خیلی زود شکست خواهیم خورد، اما دشمنان ما در مقابل جبهه متحد مردم هیچ کاری نتوانستند بکنند و هیچ کاری هم نمی توانند بکنند و بیه زودی شکست خواهند خورد."

این کارخانه مثل بسیاری از واحدهای دیگر کشور، از لحاظ مواد اولیه و لوازم یدکی کاملاً وابسته به خارج است. به سبب این وابستگی در امر تحریم اقتصادی، تولیدکاهش یافته و با خطر تعطیل روبروست. بجاست که دولت برای رفع مشکلات این کارخانه ها چاره جویی کند، و با بوجبود آوردن مرکزی برای خودکفائی صنایع کشور، با همکاری کشور های دوست، در رفع وابستگی بکوشد.

* مهم ترین خواست ها جلوگیری از کاهش تولید و تعطیلی کارخانه به علت کمیبود مواد اولیه است * مثل روزرونی است که آمریکا این جنگ را براه انداخته است * دشمنان ما در برابر جبهه متحد مردم هیچ کاری نمی توانند بکنند

کارخانه پیچ و مهره - سازی شهریار، سی سال پیش تاسیس شده است. در این کارخانه ۵۰ کارگر در یک سیفت از ساعت ۷ صبح تا ۴/۵ بعد از ظهر کاری کنند. این کارخانه قبلاً متعلق به علی رضایی معروف بوده است.

مواد اولیه مورد نیاز این کارخانه، قبلاً از زاین ولوازم یدکی دستگاههای کارخانه از آلمان وارد می شده است. ولی اکنون ماه ها است که این لوازم وارد نمی شود و کارخانه با کمیبود مواد اولیه و لوازم یدکی دستگاهها روبروست. به همین جهت بسیاری از دستگاههای کارخانه از کار افتاده است.

در این مورد مدیر تولید کارخانه می گوید: "بعد از انقلاب مواد اولیه و لوازم یدکی مورد نیاز این کارخانه با دشواریهای بسیار بدست ما می رسید و در حقیقت قبل از تحریم اقتصادی ما تحریم شده بودیم. پس از تحریم اقتصادی، ما بوسیله دلالان اطریشی و زاپستی توانستیم مقداری از لوازم مورد نیاز کارخانه را با قیمتی بسیار گرانتر بخریم. الان حدود دو ماه است که این لوازم حمل شده اند، ولی نمی دانیم که این لوازم هم اکنون در کجا هستند. در این مورد هیچ مرجعی هم به ما یاری نمی کند، در جایی که بسیاری از دستگاههای ما خوابیده است. اگر وضع به همین ترتیب پیش برود، روزبه روز دستگاههای بیشتری از کار خواهند افتاد و کارخانه بنا خطر تعطیل روبرو خواهد بود."

برای آگاهی از وضع کارگران این کارخانه با نماینده کارگران به گفتگوی نشیمن. نماینده کارگران درباره حقوق و مزایای کارگران می گوید:

"پس از تصویب قانون افزایش حقوق کارگران، در این کارخانه به حقوق هر کارگر در حدود ۳۵۰۰ تومان در روز اضافه شد. اما لغو سود و ویژه باعث شد که همه کارگران ناراضی شوند. ما به عنوان اعتراض به این عمل، به وزارت کار رفتیم. اما آنها فقط به ما وعده دادند که در این قانون تجدیدنظر خواهد شد، ولی هنوز که کاری نگردیده اند اکنون

این کارخانه مثل بسیاری از واحدهای دیگر کشور، از لحاظ مواد اولیه و لوازم یدکی کاملاً وابسته به خارج است. به سبب این وابستگی در امر تحریم اقتصادی، تولیدکاهش یافته و با خطر تعطیل روبروست. بجاست که دولت برای رفع مشکلات این کارخانه ها چاره جویی کند، و با بوجبود آوردن مرکزی برای خودکفائی صنایع کشور، با همکاری کشور های دوست، در رفع وابستگی بکوشد.

کمک کارگران کارخانه آجر ماشینی آذربایجان به جنگ زدگان

Table with 3 columns: Amount (۷۰۰۰۰۰ ریال), Recipient (جنگ زدگان کمک کرده اند و بدینوسیله), and Location (همبستی خود را با هموطنان جنگ زده کرده اند).

مسایل ایمنی واحدهای تولیدی را باید جدی گرفت و حوادث خانمان برانداز را مهار کرد

کارگاه ها (بسیاری از مکان های ایمنی لازم در آیین نامه های مربوطه البته پیش بینی شده است و از جمله عواقب ناشی از عدم رعایت مقررات متوجه کارفرما شده، ولی مساله جدی و پیگیری بازرسان کار مطرح است. خوشبختانه نمونه هایی که در دست است نشان می دهد که این بازرسان نیز بطور عمدت کوشا بوده اند، ولی در این نبودن برنامه منظم و تشکیلات منضبط و منسجم، در بیشتر موارد کارها به ناهماهنگی کشیده شده و باعث شده است که کنترل موثر کارگاه ها عمل نشود، و این مایه تا سفاست مابیش از این بارها شد داده ایم که باید زمینه وقوع حوادث دلخراش را با هوشیاری و تدابیر جاره ساز قبلی میان برداشت.

عموم کارگاه ها با کواهی نامه ایمنی داشته باشند در غیر این صورت کار کردن ح آنها نیست، داشتن آیین نامه های جامع به تنهایی کافی نیست. دایره ویژه ای که در اداره های کار و رورسورای عالی حفاظت با مسایل ایمنی واحدهای تولیدی باید فعالتر باشد و نه تنها کارخانه های بزرگ، بلکه واحدهای کوچک را نیز زیر پوشش بازرسی و کنترل خود قرار دهد. جامعه انقلابی ایران باید بهترین توجه خود را به تأمین سلامتی زحمتکشان معذول دارد. این توجه و آن سلامتی عموم درگرو شرایط مطمئن کار و زندگی زحمتکشان است. محیط نامطمئن کار در زندگی کارگران کابوس خوفناکی است که لحظه ای از تهدید آنان را غافل نیست مسایل و وسایل ایمنی کارگاه ها را جدی تر بگیریم جان و سلامت بازوان فعال بتوان انقلاب را از دستبرد حوادث دلخراش و تا سفبار حفظ کنیم.

سندیکا برای کارگران خیلی مفید است

رحمتکشان را برسنای حداقل نیازهای زندگی خانواده گسی آنان تأمین کرد. نیز باید آنها را تسویق به گردهم آمدن و متسکلی شدن در اتحادیه صغی خوین کرد، که مطابق قانون اساسی، حق تعیین شده آن ها است. بر مسئولین است که با فراهم آوردن شرایط مناسب جهت تکمیل شدن رحمتکشان، سوره در کردستان، صد اعلااب را مبروی کند و توان رحمتکشان را در رایای اعلااب عوب نماید.

در شهر سسج حدود ۱۵۰ کارگاه کوچک ساحی وجود دارد، که محصول آنها رخنخواسج و خامار است. وسایل تولید ساچ های محلی از حوب ساحه شده است. دستگاه روی حاله ای به عمق یک متر فرار کرده و حود ساچ در حین کار محور است با کمر داخل حاله فرار کرد و اس امر باعث کمر درد و رماسم کارگر می شود. در سر کارگاه ها، ساچا حودسان هم کار می کند و در

کارگران نساجی سنندج: سندیکا برای کارگران خیلی مفید است

من تعدادی هم ساگرد دارند. در بعضی از کارگاهها، ساگردان را حردسالان سکیل می دهند، که به علت مبتندی بودن، دستمردی دریافت نمی کنند. آن ها و می طرر کار را باد گرفتند، مزد نحری دریافت می کنند. رحمتکشان ساچ فاعد سدکا، سورا و سا هر سکل دیگری هستند و کارگران آنها بر سه هستند. در یکی از کارگاه ها، اس سهر، ای حاصص کی از اساد کاران می سسم.

پرداخت وام به دامپروران
زحمتکش و خرده پا

جلوگیری از تجاوزات
و اعمال فشار عمده مالکان

جهاد سازندگی
در خدمت دهقانان

کمک به جبهه جنگ عادلانه
علیه رژیم جنایتکار صدام

آماده برای تولید
معصولات دامی و زراعی

دهقانان زحمتکش روسای شهرسان بخورد، در منطقه شمالی خراسان، سر خون دیگر نقاط میهن - ما، آثار ظلم و ستم طاعنوت و سالیان دراز غارتگری بزرگ مالکان را بر جبهه خود محسوس کرده است. بر اثر سیاستهای خائنانه - ابدار و ضددهقانی رژیم مفسورپهلوی در سالهای گذشته، رالوهای خون، مهدوی و هژبریزدانی و ... توانستند تحت عنوان "گستوصفت" بر قسمت عمده، زمینهای مرعوب و حاصلخیز این منطقه حاکم بسدازند و، در نتیجه، به اسما سبیری از دهقانان ستمدیده، این منطقه، به عنوان کارگر کشاورزی سردارند. علاوه بر این حیایکاران رسوا شده و فراری، تعداد زیادی زمیندار بزرگ نیز به اسما سدید دهقانان معمول پس از انقلاب، عوامل سر-

برمیآید، همور حولی مسد در جهت توسعه، برورس دام - داده و دامداران همور از عمارت انقلاب - خوردار شده اند. اکثریت نام روساهای منطقه از اداسی برس امکانات رندگی، نظر برق، آب لوله کشی، حمام، درمانگاه و غیره بی بهره اند. راههای آس - مطفد کوهسای طوری است که در ریمان، با نارس اولس برف، مسدود می شود. راطفه، روسا ناسپر مطع می گردد. جهاد سازندگی بخورد و دیگر ارکابهای انقلابی، با تمام کوس و لاس خود، همور قادر بسر آوردن ساری از سارمدهای سرم و واسی مردم روساهای گردنده اند. دلیل اس امر را در کمود سرو و فقدان بودجه کافی و دیگر امکانات ضروری در اس سهاها، می توان نام. همومان با آغار حاورات بررم حانکار صدام به خاک سپس عربر ما، مطفور درهم کوسدن انقلاب بررگان، روسانان اس مطفه سر داوطلب هرگونه فداکاری در تمام صحنه های نبرد، چه در جبهه و چه با کشت و تولید بیشتر برای استحکام پشت جبهه، هستند. اکنون به مصداق مثل "مس سومه، حروار"، با حد روسای اس مطفه آسا می سوم:

روستای «گوی نیک»

اس روسا با ۹۵ خاوراسکس خود، در ۱۴۱ کلومتری سهرسان بخورد و ۲۱ کلومتری مرکز بخش "راز" واقع است. مردان ده با زراعت و دامداری زندگی می - گذرانند و رنان ده سر به مالی نامی

زین انعامین سجای عوص سجای، نریان اییم، مسول ساحس بدآب ده هستند. قربان می گوید: "گرفتن این عکسها چه تاثیری برایم دارد؟ شما که عکس ما را می گیرید، آنها را به مسئولان دولتی نشان دهید که ما این طوری زندگی و کار می کنیم. تافکری برایشان بکنند"

از تمام امکانات معمولی رندگی بی بهره اند. اهالی اس دو روسا برای حک با حاورگران صدایی و اسرالمس آمریکا اعلام آمادگی کرده اند و می - نوسد:

"حاضریم تا آخرین قطره خون خود را فدای میهن و انقلاب خود کنیم. خود را فدای میهن و انقلاب خود کنیم."

ده «قاضی» از توابع بخش «راز» بجنورد

ده قاضی، روسای کوچکی است در مسر حاده - بخنورد به غلامان،

آحوس هم با این کرانی. چگونه باید گذرانم، نمی دانم؟" جعفرقلی می گوید: "ما زحمتکش با جان و دل حاضریم به فنوای امام خمینی به جنگ آمریکا برویم. لافل با همین حویم به جبهه می روم. از روزی که جنگ شده. اربابم حبلی خوشحال، خون انقلاب اگرنا بگیرد، به ضرر اربابها و به نفع ما زحمتکشاست."

روستای «کلاته میرزا»

این کلاسه که به نام ارباب آن "میرزا" نامده می شود، دارای ۹ حاور جمعیت است. اس دهکده، کوحک در ۱۱ کلومتری مرکز بخش غلامان واقع است. بهار و تابان هر سال، اسما محل بیلاق دامداران غلامان است. با سب اولس برف در حاده حاکی ده، راطفه سبر با ده مطع می شود. دهار هج سوع امکا رفاهی رخوردار است.

با سکی از دهقانان کلاته تمام آقاخان آسا می سوم. او برای ما درد دل می کند: "۲۷ سال است که دهقانی می کنیم و در آغل کوسفند بسر می بریم. سغ اطاق آقاخان با حوب آری ساجده سده و سوس وسط آغل، سکی و استقامت تیرها را بدوس می کند، تمام دارویدار آقاخان در اس آغل حاکرف است. آقاخان، با حبرهای ساه و لاعر ادامه می دهد: "این اربابها خون ما رامیکده اند و هنوز هم می کنند. ۵۰ سال دارم، حالا که سیر و سگسته شده ام، نمی -

دهقانان بجنورد: با جان و دل حاضریم به جنگ امریکاپرویم

«اگر انقلاب پا بگیرد، به ضرر اربابها و به نفع زحمتکش ما است»

با اجرای فوری قانون واگذاری زمین، به استثمارگری بزرگ مالکان منطقه بجنورد پایان دهید!

فاطمه، زن جوان روسای قتلش (بجنورد) که بر می دوشد، در تابستان کار سنگین دامداری به عهده زنان ده است

توانم برای ارباب کار کنم، به این جهت می خواهند مرا از ده بیرون کنند. آنها می گویند که تو غریبهای و در اینجا حق ریشه نداری. هر وقت صحبت از اصلاحات ارضی شده، پسرهای ارباب بدرفتارینان با ما زیاد می شود. زمان طاغوت می خواستند مرا از ده بیرون کنند، ریختند سرم و دسم را شکستند. شکایت کردم. ولی آنها بولداری بودند و حق من ضایع شد. حالا بعد از انقلاب آنها بیشتر بدقلقی می کنند. پارسال وقتی خسته از کار برگشتم، دیدم آغلم را خراب کرده و تیرهایش را برده اند. ولی پس از شکایت من، مجبور شدند چوپایم را بدهند. تابستان امسال که هیئت ۷ نفره آمد، من و بجهه هایم رنتیم و اسم نوسنیم. ولی ارباب بیانه می کرد و می خواهد ما را از ده بیرون کند. آقاخان کب:

"زمین است که کمر دهقان را راست می کند. ماکنون چند سال نصفکاری کرده ام. همین پارسال ۵ به یک کار می کردم. بسر بزرگم یک هفته است که برای آنها مجانی بذر - باسی می کند، تا سنواند ۱۰ سوط (کیلو ۱۶ سوط) زبس نکرد و بکارند. امسال که باران نامده دارانی ما ۱۰۰ من کدم است که باید ما اس کرانی طاقت فرسا با همین ۱۰۰ من کدم بگذرانیم."

روستای «جلفدره»

روستای جلف دره، از توابع بخش راز دارای ۲۳ خانوار جمعیت بقصد در صفحه ۷

که مطع ۲۵ حاواده در آن رندگی می کند. حاههای روسا روی سجد سنگ عریض و طولی با سده اند. مردم ده به رراعت و دامداری معمولند. کسب و برداس محصول و دامداری مردم ده اداسی است، و اس ساعت صرهای زیادی برای آنها می شود. دامها همواره به مرض آبله دچار می شوند. روسا برفی، حمام و آب لوله - کسی ندارد. آب آسامدنی روستا از حسمه های کار رودخانه تا مین می - گردد و زمانی که سل می آید، با اس سن رفتن حسمه ها، مردم با شستن در مسر رودخانه، باید حسمه های دیگر را برای آب آسامدنی خود سدا کنند.

با حد س از دهقانان حوار که صحت می کسم، همکی معقول می گویند:

"علاقه زیادی به درس خواندن داریم. ولی فقر و مشکلات زندگی ایجاب می کرد که روی زمین بدرمان کار کنیم تا نان شیمان را بدست آوریم."

یکی از آنها می گوید: "امیدوارم روزی برسد که دیگر هم س و سالیهای روستایی من بنوانند درس بخوانند و به آرزوی خود برسند." جعفرقلی، حوار ۵۰ ساله، صحت می کند:

"مدت ۵ سال است که حوران اربابم سده ام. هنوز مزدم معلوم نیست. باید اگر خوب حساب کنم، با این همه بیابان کردی و به سر آوردن سب و روز در کوه و صحرا و درنهایی ماهی ۱۲۰۰ تومان کبرم بیاید."

"در زمستان اگر کسی مریض شود، به علت بسته بودن راه، یا باید بمیرد، یا بسوزد و بسازد."

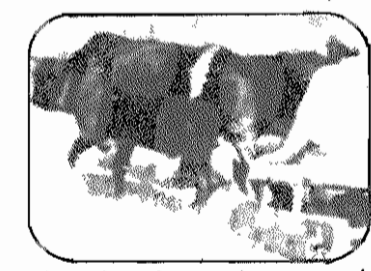
قنبرعلی حوار می گوید: "بعد از انقلاب فقط تعدادی از زمیندارهای ثروتمند بودند که از انقلاب بسد می گفتند. ولی پس از اینکه جهاد آب لوله کشی ما را درست کرد و قول داد که به دردهایمان برسد، این ضدانقلابی ها نیز حرفی برای گفتن ندارند و ساکت شده اند. برای جنگزدگان نزدیک ۶۰۰۰ تومان پول جمع کردیم و ندادی هم کوسفند دادیم. ما دهقانان زحمتکش ده گوی نیک داوطلب هرگونه فداکاری برای میهن عزیز و انقلاب بزرگمان هستیم. ما آماده ایم، با دستور امام، تا آخرین قطره خون خود را در راه وطن برای مبارزه با صدام آمریکایی بدهیم. الان هم از طرف سناه پاسداران به ده ما آمده اند و داریم آموزش اسلحه می بینیم."

اگر اهالی ده می گوید: "ما از دولت و نهادهای انقلابی می خواهیم تا به درد دل ما گوش دهند و خواستهای بحق ما را بر آورده سازند. مخصوصا الان که موقع کست پائیزه است، از جهاد سازندگی تقاضای وسائل کشاورزی و امکانات کشت و تولید بیشتر را داریم."

قوش تپه و آنابای

این دو روسا در مسر روستای کوی نیک به بخنورد واقعند. این دو روستا نیز، به غیر از آب لوله کشی،

معمولند. زمینهای ده اکرا دمی هستند. اکثر زمینهای مرعوب ده در احبار ۵ خاور است. عمده مالک ده دارای ۱۵۰ هکتار زمین است. ۲۵ حوار از اهالی بی وس و کم رس ده، طی نامهای، از هفت هفت صغری واکداری زمین خواسار زمین سده - اند. سغه اهالی خرده مالکهای کم زمین هستند. با قبل از سروری انقلاب، اهالی آب لوله کشی سدا سسد. پس از انقلاب جهاد سازندگی، با صماری مردم، دست به لوله کشی آب ده، د. پاکت دولت و باری مردم، کار ساختمان حمام نیز آغاز شد.

یارمحمد، من از پست این گاوها نان می خورم (روستای قتلش بجنورد)

ده دارای مدرسه های با ۵ کلاس است که ۴ معلم در آن خدمت می - کند. وضع بهداشتی روسا بسیار ناھنجار است. آغل دام و محل سکونت - حاههای کلی - اکثر اهالی درک محوطه است، گه ان خود باعث سرایت ساری از بیماریهای دامی به آنها گردیده است. مردم

سردگان مراری و بزرگ مالکان مادتار سده، دست از توطئه و خیانت بر - سدا سسد و همحس به کارسکی و سکا داری سبس نای دهقانان ستمدیده، و خرابکاری در قواسب مصوبه جمهوری و حلوگری از تعقیب انقلاب سگومندان معمولند. فتودالها جسارت و بی سربمی راه حدی رساندند که در سرامه ۵۹، که گروه های حقیق هیئت هفت نفری، واگذاری زمین به روساهای مطفمه می آمدند، با ایجاد جو تحریک و آسوت توسط عوامل خود، کار را به برخورد های مسلحانه و حوسین سا دهقانان و پاسداران انقلاب کسادند. آسا در روساهای حسن مانه و سلطان سهرسان بخورد، خون به سا کردند. از حله مره لنگر ۲ سمر گشته داد. در روسای حیدر - آباد نیز عوامل حان محل به طرف مردم ده نیرانداری کردند و درگیری ایجاد نمودند.

هیئت هفت نفری واگذاری زمین در این مطفه مسفر سده و با بگری سر سروع به حصق کرده و حتی در مصادره، زمینهای بعضی از بزرگ مالکان نیز قاطعانه معالبت کرده است. ولی بطور کلی کار از حصق فراسر برمه و مرحله اصلی اجرای قانون تقسیم اراضی، یعنی عمل واگذاری زمین به دهقانان، همور مسورب سذر سده است.

قابل توجه است که در این مطفه، دامداری سیر یکی از ساعل راجح اهالی روساهاست، ولی پس از سرکوسی بررم خیاسکار و واسه پهلوی که عمدا در جهت نابودی دامداری قدم

دوسال خرابکاری ...

سقیه از صفحه ۳

گرفتند... در مدت بازدید امام موسی صدر از کشور لیبی، وی خواستار ملاقات با سرهنگ قذافی رهبر لیبی شدند، اما چون رهبر لیبی برای گشایش چند کارخانه به یکی از شهرهای لیبی... رفته بودند... از ایشان خواسته شد چند روزی منتظر بمانند... و آنگاه ترتیب ملاقات آنها داده شود... ولی امام موسی صدر ناگهان تصمیم گرفتند که به رم سفر کنند و از آنجا نیز به پاریس بروند. به همین منظور کمیته خلق مردم شعبه فرودگاه بین‌المللی طرابلس، سه صندلی برای ایشان و همراهان در هواپیمای خطوط آیتالیا با شماره پرواز ۸۸۱ رزرو کردند... و امام موسی صدر روز پنجشنبه ۲۱ اوت ۱۹۷۸، مصادف با ۲۸ ماه مبارک رمضان ۱۳۹۸ هجری قمری، ساعت ۲۰/۱۷ دقیقه سب، فرودگاه طرابلس را ترک کردند... سفیر موریتانی در لیبی نیز بطور تصادفی در فرودگاه در سالن مخصوص مهمانان با ایشان روبرو شدند و با ایشان تماس گرفتند و وی را تا نزدیک هواپیما بدرقه کردند... بعد از آن، مقامات آیتالیا از طرف مسئولین فرودگاه رم بیانیه رسمی به ما دادند و گفتند که آقای موسی صدر و همراهان به رم رسیده‌اند... (روزنامه اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۵۸)

ابراهیم البشاری آنگاه، ضمن ارائه مدارکی دال بر خروج امام موسی صدر از لیبی، ادامه می‌دهد: ... (بعد از اعلام ماجرای ناپدید شدن) ما به سرعت کمیته تحقیقی تشکیل داده و به آیتالیا فرستادیم، چرا که امام موسی صدر دوست ماست. اما بعد از آن مقام‌های آیتالیایی به ما خبر دادند که در یکی از هتل‌های رم چندین ساک و گذرنامه‌هایی به نام این سه نفر پیدا کرده‌اند... (همان‌جا) مدیر تبلیغات خارجی لیبی، در ادامه سخنان خود، به درستی این سؤال را مطرح می‌کند که: "لیبی از این کار چه سودی می‌برد؟" (همان‌جا) و تأکید می‌کند که: "... زمانی که مقامات آیتالیا نتوانند مسئله آلدومورو نخست‌وزیر پیشین آن کشور را (که ترور شد) روشن نمایند، مسلم است که نمی‌توانند از جان امام موسی صدر نیز حفاظت نمایند... (با این وجود) ما حاضریم کمیته‌های مشترک بین ایران و لیبی برای تحقیق و بررسی این مسئله تشکیل بدهیم... تا مسئله روشن شود..."

این توضیحات روشن و صریح یک مقام مسئول لیبیایی بود که، عدانیز، توسط سفیر آن کشور در تهران، بارها تکرار شده است.

دولت موقت به ایتالیا مشکوک نیست!

احتمال دوم به ایتالیاییها مربوط است، کشوری با حکومتی امپریالیستی، عضو پیمان "ناتو" که در محاصره اقتصادی ایران به دستور آمریکا شرکت کرد، و خلاصه آنکه منافعی با انقلاب ایران به خطر افتاده‌است. حال در برخورد با چنین کشوری و با آگاهی به رابطه دولت ایتالیا با دولت آمریکا، این سؤال مطرح می‌شود که: آیا ممکن نیست، مانند صدها نمونه مشابه دیگر، امپریالیسم جهانی، به سرکردگی آمریکا، برای اخلاص در روابط ایران و لیبی، جنین جنایتی را در ایتالیا مرتکب نشده باشد؟ البته اثر از موضع روزنامه‌های صهیونیستی "آیندگان" به قضیه برخورد شود، منطق - منطق صهیونیستی - حکم می‌کند که این احتمال را کاملاً کنار بگذاریم و احتمال اول را، که به سود امپریالیسم است، در نظر بگیریم. اما منطق یک انقلابی چه حکم

می‌کند؟ آیا عبر از این است که یک مسلمان انقلابی باید حاب لیبی را بگیرد و یا این که دست‌کم هردو احتمال را مد نظر قرار دهد؟ گاهی به عملکرد دولت موقت در این مورد سار می‌دهد که دولت "گام به گام" حتی یکبار هم به احتمال دوم پیانیدسیده و سبگیرانه، فقط و فقط گناه را به گردن لیبی انداخته است! مهندس بازرگان شخصاً حتی ذره‌ای تردید نکرد که قاطعانه احتمال اول را تأیید کند:

"... با قاطعیت این سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهم کرد. هنگامی که نخست‌وزیر لیبی در ایران بود، بسیار فشار آورد که برقراری روابط دیپلماتیک را بر من و ما تحمیل کند، ولی دست خالی بازگشت..." (اطلاعات، ۱۲ مهر ۵۸)

آیا دولت موقت نمی‌توانست به همین سدت از ادامه روابط با ایتالیا نیز، درست به همین دلیل، با قاطعیت جلوگیری کند؟ یا حداقل از ایتالیایی‌ها بازخواست کند؟ نه! آن‌ها که دست بالا "مشروطه بدون ساه" می‌خواستند، درحقیقت از بیت‌تصمیم‌ان را گرفته بودند، امام موسی صدر بهانه بود. قصد این بود که ایران در بین کشورهای ضد امپریالیست منزوی بماند، تا مجبور شود به‌سازش با غرب "تن در دهد. به‌همین علت بود که دکتریزدی، معاون نخست‌وزیر و سس وزیر امور خارجه دولت موقت، هنوز نخست‌وزیر لیبی پای خود را بر خاک ما ن گذاشته بود، "هول‌هولگی" اعلام کرد:

"... بین ایران و لیبی روابطی برقرار نشده..." (اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۵۸)

امام خمینی: این تهمت را اجانب برای تفرقه اندازی می‌زنند

و عبدالسلام جلود، نخست‌وزیر لیبی، به خوبی و درستی این موضوع را تشریح می‌کند. اودر دیدار با امام خمینی می‌گوید: "... برای قدرت‌های دشمن، ملت ایران و آقای موسی صدر اهمیت ندارد. حادده آقای صدر حقی است که باطل از آن بهره‌برداری می‌کند. آنان نزدیک شدن ما را با یکدیگر نمی‌خواهند..." (اطلاعات، ۶ اردیبهشت ۵۸)

و امام خمینی در جواب می‌گوید: "... من هم این معنا را می‌دانم..." (همان‌جا) و علاقه خود را به حل مسئله امام موسی صدر به این صورت تشریح می‌کنند:

"... می‌خواهم سوءتفاهمی بین ملت‌ها و دولت‌های اسلامی نباشد. این موضوع را که طرح کردم برای این است که به واسطه فعالیت شما تفاهمی بین دو دولت و دو ملت ایجاد شود و این تهمت را، کسه اجانب برای تفرقه‌اندازی می‌زنند، خنثی شود..." (همان‌جا) نخست‌وزیر لیبی نیز در اینجا تأکید می‌کند که:

"... من می‌خواهم تأکید کنم تمام مدارک را به دولت لبنان تسلیم کرده‌ایم، مبنی بر این که آقای موسی صدر از لیبی خارج و وارد رم شده است... و دولت ایتالیا به ما ابلاغ کرده که ایشان وارد کشور شده..." (همان‌جا)

باز هم لیبیرال‌ها لیبی را محکوم می‌کنند!

در برابر روشن‌بینی امام خمینی در قبال این قضیه، لیبیرال‌ها و در بستنیانی از آن‌ها، وابستگان رژیم منحل یهلوی از هیچ کوششی برای اخلاص در روابط ایران و لیبی، زیر پوشش تحقیق در مورد امام موسی صدر، فروگذار نمی‌کنند: "... ایادی لیبی در ایران دست به تحریکات می‌زنند..." (اطلاعات - ۲۵ تیر ۵۸، از سخنان سید محمد صادق روحانی)

و با: "... نخست‌وزیر لیبی را می‌خواستیم به عنوان گروگان در ایران نگاهداریم... سفر جلود نخست‌وزیر لیبی به ایران بر خلاف میل ما بود و در نظر داشتیم وی را تا زمانی که لیبی امام موسی صدر را زنده یا مرده تحویل ندهد، به عنوان گروگان نگاهداریم..." (اطلاعات - ۲۱ اردیبهشت ۵۸، مصاحبه سید صادق روحانی)

مهندس بازرگان، رئیس دولت موقت هم با کمال افتخار اعلام می‌کند که در شرایط حساس پس از انقلاب، "با قاطعیت" از برقراری رابطه بین ایران و لیبی جلوگیری کرده است:

"... بگذارید این نکته را بگویم که علی‌رغم میل شدید و نیاز دولت لیبی برای برقراری روابط با ما، عدم موفقیت آنان در این زمینه از لحاظ بین‌المللی بسیار اهمیت دارد. آقای جلود هنگام مسافرتش به ایران در مورد برقراری ارتباط با لیبی تمثای توام با تهدید می‌نمود و اظهار داشت که ایادی صهیونیست و آمریکا مانع برقراری روابط هستند. من به صراحت گفتم خیر آقا اینطور نیست مسئله خیلی روشن مسئله امام موسی صدر است..." (اطلاعات - ۱۲ مهر ۵۸)

و همه این اخلاص‌ها در برقراری روابط دوستانه بین ایران و لیبی درست در شرایطی صورت گرفت که رهبران لیبی تمام نیروی خود را معطوف حل قضیه و ردیابی امام موسی صدر می‌کردند و حتی: "... به تقاضای دولت لیبی که عقیده دارد امام موسی صدر روز ۲۱ اوت ۱۹۷۸ با یک هواپیمای مسافربری ایتالیایی از لیبی خارج شده است..." (اطلاعات - ۲۸ بهمن ۵۸) بیرونده مفقود شدن امام موسی صدر مجدداً در "دادسرای رم" به جریان افتاد.

مقامات دولت موقت حتی از سخنرانی‌های آن‌جانبی هم گام فراتر گذاشتند و بدون اطلاع مقامات لیبیایی، به اصطلاح اقدام به تشکیل یک کنفرانس در پاریس برای حل مسئله کردند. مقامات لیبیایی در این کنفرانس شرکت نکردند، آن هم به یک دلیل ساده: از آن‌ها دعوت به عمل نیامده بود! و همین‌طور از بقیه کسانی که قرار بود در این کنفرانس شرکت کنند:

"... به ابتکار ایران قرار بود کنفرانسی از سفیران ایران، الجزایر، لیبی و نمایندگان فلسطینی برای رسیدگی به مسئله ناپدید شدن امام موسی صدر در فرانسه تشکیل شود..." (اطلاعات - ۱۷ مرداد ۵۸) اما: "... سفیر لیبی گفت که از تشکیل چنین کنفرانسی در فرانسه و تاریخ آن اطلاع رسمی نداشته است... سفارتخانه‌های الجزایر و لبنان نیز اعلام کردند که... از تاریخ برگزاری آن اطلاعی ندارند..." (اطلاعات - ۱۷ مرداد ۵۸)

سفیر ایران در پاریس هم اعلام می‌کند که: "... تاریخ این کنفرانس هنوز تعیین نشده است..." (همان‌جا)

به‌سخن دیگر، قرار است کنفرانسی تشکیل شود که از وجود و ساعت و مکان آن فقط خبرگزاری فرانسه خبر دارد! و همه این‌ها برای این است که این خبرگزاری امپریالیستی جنجال به راه‌اندازد که:

"لیبی در کنفرانس رسیدگی به مسئله ناپدید شدن امام موسی صدر شرکت نکرد..." (همان‌جا)

تلاش لیبیرال‌ها بعد از دولت موقت

بعد از سقوط دولت موقت، فعالیت لیبیرال‌ها به شکل دیگری ادامه پیدا می‌کند. هرچه جناح ضد امپریالیست حاکمیت می‌کوشد که با لیبی رابطه برقرار کند و نشان دهد که این کشور در ناپدید شدن امام موسی صدر نقشی نداشته است، لیبیرال‌ها سنگ می‌اندازند. مثلاً

برقرار باد اتحاد همه نیروهای ضد امپریالیستی و دمکراتیک ایران در جبهه متحد خلق

حمایت قاطع لیبی از ایران در جنگ با تجاوز آمریکایی رژیم صدام و اعلام این که لیبی حاضر است همه امکانات خود را در اختیار ایران بگذارد - از طرف لیبیرال‌ها دنبال می‌شود. مثلاً وقتی سرانجام زمینه ایجاد روابط بین ایران و کشور های مسلمان انقلابی منطقه فراهم شد و لیبیرال‌ها بو بردند که سد قلبی در برابر این روابط، به‌نیروی انقلاب در حال فرو ریختن است، خرابکاری را سدت دادند. لیبیرال‌ها، در کنار طرح بیایی مسأله امام موسی صدر، سرحسب زنگ‌زده "وابستگی به روسیه" را برداستند و به‌جان این کشورها و در راس آن‌ها لیبی افتاد.

"در لیبی سنگینی روسیه در حیات سیاسی این کشور غیرقابل انکار است. همگونی فراوان آراء و عقاید سیاسی و اقتصادی و نظامی جناح غالب هیات حاکمه لیبی با روسیه نیز، که در قراردادهای سیاسی، نظامی، اقتصادی تبلور می‌یابد، نشانه این سنگینی نامیون است..." (میزان ۹ مهر ۵۹)

اما سرانجام این سد هم شکست و ایندا محمد علی رجائی نخست‌وزیر، به فرمان امام خمینی، به لیبی و الجزایر رفت و سپس حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، از لیبی، سوریه، الجزایر و لبنان دیدار کرد. این سفرها نشان داد که ایران حکونه از دوستان واقعی خود در منطقه دور بوده، و چنان که رئیس مجلس گفت، چگونه این کشورها آماده هر نوع همکاری با ایران بوده‌اند و، همان‌طور که دیدیم، مانع این همکاری هم لیبیرال‌ها بوده‌اند.

اما افسای این حقایق مانع ادامه سیاست لیبیرال‌ها نند و آنها برای تخریب در روابط ایجاد شده، بار دیگر مسأله امام موسی صدر را پیش کشیدند:

"... از آقای رفسنجانی، که به تازگی از سفر لیبی برگشته‌اند، سؤال شود که چه اطلاعاتی راجع به احوال موسی صدریده دست آورده‌اند. ما نگران سرنوشت ایشان می‌باشیم..." (میزان - ۹ آذر ۵۹)

و این نگرانی البته روشن است که در واقع از سمت‌گیری صحیح سیاست خارجی ایران است، و درست به همین دلیل، لیبیرال‌ها دست بردار نیستند. به‌همین جهت بار دیگر در "میزان"، مورخ ۱۴ آذر ۱۳۵۹، نیم صفحه به مسأله امام موسی صدر اختصاص می‌یابد.

آری، برای لیبیرال‌ها هیچ‌چیز تغییر نکرده است. همه‌چیز همان جا است که روز ۲۶ شهریور ۱۳۵۷ برای "آیندگان" داریوش همایون بود!

وقتی حجت‌الاسلام خلخالی، سرار سفر به لیبی اعلام کرد که: "امام موسی صدر قربانی توطئه‌های امپریالیسم و صهیونیسم شده و به قتل رسیده است و از این نظر مسئولیتی متوجه لیبی نیست..." (کیهان - ۱۹ فروردین ۵۹) لیبیرال‌ها بلافاصله از زبان روزنامه سرتیرار کیهان - که در آن زمان در اختیارشان بود - تأکید کردند که:

"... برخلاف ادعای لیبی، تمام مدارک دال بر این است که امام موسی صدر خاک لیبی را ترک نکرد و هنوز در لیبی اسیر است..." (کیهان - ۲۱ اردیبهشت ۵۹)

سنگاندازی لیبیرال‌ها وقتی سدت می‌گیرد که مسأله از خود لیبی فراتر برود و اتحاد کشورهای مترقی منطقه در دستور روز قرار بگیرد. این اتحاد، که مسلماً در جهت تأیید انقلاب ایران خواهد بود و در کشور انعکاس مستی در جهت اتحادنیرو-های ضد امپریالیست و ساختن دوستان ایران در منطقه خواهد داشت، حتماً "به ضرر سیاست‌نزدیکی به غرب است و لذا از نظر لیبیرال‌ها باید آن را خنثی کرد. لیبیرال‌ها همین کار را هم می‌کنند. مثلاً روز ۲۴ فروردین ۱۳۵۹، در آستانه تشکیل کنفرانس کشورهای جبهه پایدار عرب، ناگهان اعلام شد که گروهی از ایران، به رهبری یکی از سخنگویان دولت موقت، قصد دارد به لیبی برود و به مسأله امام موسی صدر رسیدگی کند. خوشبختانه حضرت آیت‌الله منتظری به موقع با این کار مخالفت و تأکید کرد که: "... اینجانب ضمن احترام عمیق که نسبت به جناب آقای صدر قائلم و ایشان از دوستان اینجانب می‌باشند، و تحقیق نسبت به امر ایشان را لازم می‌دانم، ولی تذکر می‌دهم که در شرایط حساس قطع رابطه آمریکا با ایران از طرفی و تشکیل کنفرانس سران کشورهای جبهه پایدار عرب، سوریه، الجزایر، لیبی، یمن و سازمان آزادیبخش فلسطین در لیبی، به‌منظور تصمیم در مقابل اسرائیل و رژیم دست‌نشانده سادات از طرف دیگر، مطرح کردن موضوع فوق نتیجه‌ای جز تیره کردن روابط لیبی با ایران و برپا کردن جنجال سیاسی نخواهد داشت و حتماً به نفع آمریکای جنایتکار تمام خواهد شد..." (۲۳ فروردین ۵۹ - روزنامه‌ها)

خرابکاری بعد از ایجاد روابط با لیبی

این سیاست، که نشان دادیم چگونه از روزنامه "آیندگان" داریوش همایون و محسن پزشکیور فاشیست شروع شد و در دوران دولت موقت ادامه یافت، هنوز هم - با وجود

در جلسه علنی دیروز مجلس:

کنفرانس سران اسلامی را امریکا تدارک دیده و ضیاء الحق پادوئی آنرا می کند

* کنفرانس سران اسلامی برای سرکوب انقلاب ایران است.

* انقلاب ملت ایران، انقلاب مستضعفین علیه مستکبرین است.

در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی که دیروز به ریاست حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی تشکیل شده، کلیات «لایحه راجع به وصول هزینه های حمل و نقل کالاهائی که به ترتیب ترانزیت اداری حمل می شود» و دوفوریتی ۲ لایحه مربوط به «گروگانها» به تصویب رسید. در آغاز این جلسه، سیدفخرالدین موسوی ننه گران، نماینده اردبیل، مطالبی بیان داشت. وی از جمله گفت: «همه می دانند که انقلاب ملت ایران انقلاب مستضعفین بر علیه مستکبرین است و رهبریت این انقلاب را امام امت بعهده دارد».

وی سپس به توضیح نقش روحانیت در مبارزات مردم پرداخت و به نقش انقلابی سید جمال الدین اسدآبادی در کشورهای اسلامی در قرن نوزدهم اشاره کرد.

ناطق، آنگاه ضمن اشاره به وحدت بین اقشار مختلف مردم، گفت: «همین توحید کلمه بود که باعث پیروزی انقلاب ما شد و گروه های مختلف را بر علیه طاغوت و مستکبران بسیج کرد و بساط آنان را درهم ریخت». وی در ادامه سخنان خود، ضمن هشدار در مورد اینکه دشمنان می خواهند وحدت کلمه را از بین ببرند گفت: «دشمنان بدانند، اختلاف سلیقه روسا باعث اختلاف ایده و عقیده نخواهد شد. همه به جمهوری اسلامی و رهبری امام معتقدند و همه گفته اند: استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی».

وی سپس به اصطلاح مستضعف و مستکبر اشاره کرد و از نمایندگان مجلس خواست که معیار مستضعف و مستکبر را روشن کنند تا مورد سوء استفاده قرار نگیرد. ناطق به مسأله پاکسازی نیز اشاره کرد و گفت: «ای بسا آنان که باید پاکسازی می شدند، هنوز هستند و بعضی ها که لیاقت کار را داشتند و باید می ماندند، پاکسازی شدند». وی در پایان، درباره حوزه انتخابیه اش توضیحاتی داد و از دولت خواست که اردبیل به استان تبدیل شود. دومین ناطق رفعیان بود. وی از

کسانی که در حرف دعوت به وحدت می کنند، ولی در عمل به تفرقه و تشتت دامن می زنند، انتقاد کرد و از همه خواست که «حرمت قانون اساسی را، که خوبیهای شهادی ماست»، حفظ کنند.

سازگارتزاد، یکی از نمایندگان استان فارس، آخرین ناطق پیش از دستور بود. وی ضمن اشاره به سفر خود به حوزه انتخابیه اش گفت:

«در این سفر متوجه شدم که بار انقلاب بدوش همین مستضعفین است که یاوران امام هستند. آنها در صحنه های نبرد می جنگند و در مزارع چون سریزان استقلال اقتصادی برای این مملکت تلاش و کوشش می کنند. آنها بسا مشکلات سوخت و روغن و نبود وسایل نقلیه عمومی مواجه بوده و هستند، اما موقعی که شرایط انقلاب و موضع استکبار جهانی را در مقابل انقلاب برای آنها بازگو می کردیم، می گفتند: ما شره داریم مسائل رفاهی خودمان را مطرح کنیم».

وی سپس گفت: «در مقابل این اینارها و حمایتی که کشاورزان و روستائیان ما دارند، اتعذبه ای از ملاکین درست شده و اسم آنرا گذاشته اند شورای کشاورزی. اینها در عمرشان یک هکتار زمین هم کشت نکرده اند و نمی توانند یک هکتار برنج را عمل بیاورند. آمده اند یکی از بهترین خیابانهای تهران دفتر

گرفته اند و هر روز مزاحم علمای عظیم ما می شوند. تلگراف می زنند، نامه می نویسند و تلاش دارند تا منافع خودشان را از این راه بدمت بیاورند. مگر این علمای ما اینهمه ترویج جهاد و ایثار و شهادت نمی کنند؟ چرا (مالکین) یکی از اینها را بگوش نمی خردند و فقط مسائل و منافع مادی شان را صبح تا شام بوسه تلگرافهای کذائی مطرح می کنند؟»

ناطق ضمن هشدار به دولت در مورد وضع بحرانی کشاورزی و خدماتی استان فارس، از دولت خواست تا هر چه زودتر فکری برای مشکلات این منطقه بکند تا باعث ضایعات و خرابی در بهار آینده نشود.

وی سپس گفت: «ما در این انقلاب می فهمیم که یاران امام همینها هستند (مستضعفین) و بار انقلاب بدوش اینهاست. پس مجلس و دولت و ما باید تلاش کنیم ترسالت خود را در برابر این محرومیتها بطور کامل انجام دهیم، زیرا آنها به این خدمات نیاز دارند و امام در اولین روز هم این مسأله را به ما تذکر داده». سازگارتزاد سپس به هجوم سرورزان فرانسوی به آفریقای مرکزی اشاره کرد و گفت: «اینها برای کشتار مسلمانان آگاه و انقلابی به آنجا عزیمت کرده اند.

هجوم، سنت جاری استکبار جهانی شده است و ما نمی توانیم در مقابل این تهاجم ها ساکت باشیم».

سازگارتزاد سپس به کنفرانس سران اسلامی اشاره کرد و گفت: «این کنفرانس را آمریکا تدارک دیده و ضیاء الحق پادوئی آنرا می کند. ما وظیفه داریم بعنوان امت اسلامی و برای دفاع از انقلاب اسلامی ماهیت این کنفرانس را افشاء کنیم».

وی در ادامه سخنانش گفت: «این کنفرانس برای سرکوبی انقلاب اسلامی ایران در سطح خاورمیانه و کشورهای آفریقائی است».

وی در پایان پیشنهاد کرد که مجلس با آیت الله منتظری روابط و ملاقاتهای بیشتری داشته باشد و از ریاست مجلس، حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی، خواست که گزارش ملاقاتهایش با شخصیت های خارجی را به مجلس ارائه دهد.

پس از سخنان پیش از دستور نمایندگان، مجلس وارد دستور شد. ابتدا لایحه مربوط به وصول هزینه های حمل و نقل کالاهائی، که به ترتیب ترانزیت اداری حمل می شود مطرح گردید. کلیات این لایحه پس از بحث و بررسی به تصویب رسید.

سپس دولا یحه دوفوریتی مربوط به «گروگانها» توسط مهمنس بهزاد نویی، وزیر مشاور در امور اجرائی، به مجلس ارائه شد. (متن این دولا یحه جداگانه در همین صفحه چاپ شده است).

احمد سلامتیان نماینده اسفهان به عنوان مخالف این لایحه و حجت الاسلام محلاتی به عنوان موافق آن صحبت کردند سپس رای گیری بعمل آمد و بتصویب رسید.

آنگاه ریاست مجلس اعلام تنفس کرد و پس از آن مجلس جلسه غیرعلنی داشت.

جلسه بعدی امروز ساعت ۸ صبح تشکیل می شود و در آن، از جمله درباره مفاد همین لوایح، بحث خواهد شد.

لوا یح دوفوریتی دولت در مورد «گروگانها»

۱- لایحه دوفوریتی راجع به حل و فصل اختلافات مالی و حقوقی جمهوری اسلامی ایران با دولت آمریکا:

«ماده واحده - بدولت اجازه داده می شود که در مورد اختلافات مالی و حقوقی دولت جمهوری اسلامی ایران با دولت آمریکا، از طریق داوری مرضی الطرفین، اقدام و اختلافات مذکور را حل و فصل نماید».

۲- لایحه راجع به بازپس گرفتن اموال شاه معدوم و بستگان نزدیک وی:

«ماده واحده - نظر اینکه اموال شاه معدوم و بستگان نزدیک وی طبق لیست پیوست از غارت اموال ملت ایران بدمت آمده است، به موجب این قانون دارائی آنان ملی اعلام می گردد و دولت موظف است نسبت به بازپس گرفتن این اموال در هر جا که باشد و نزد هر کسی که باشد، اقدام لازم معمول دارد».

منطقه بجنورد از جمله مناطق مساعد جهت پرورش دام است. درصد قابل توجهی از روستائیان به دامپروری مشغولند. در بخش شمالی بجنورد، راز و جگرگان را می توان نمونه آورد. این منطقه کوهستانی حدود ۵۵۰۰۰ نفر جمعیت دارد. تعداد دامهای منطقه بطور متوسط بیش از ۸۰۰۰ راس گاو و ۱۳۰۰۰ راس گوسفند است. این امر جدی در خور توجهی جدی سبب است. مقامات مسئول و ارگانهای انقلابی، با ایجاد مراکز توسعه پرورش دام و با پرداخت وامهای مناسب به دامپروران کوچک و زحمتکش باید از طرفی باعث رونق کار آنها شوند و از طرف دیگر در امر خودکفایی میهنان در تولید دام و گوشت و محصولات دامی، کوشا باشند.

بعلاوه، جهاد سازندگی و ارگانهای انقلابی باید با امکانات هر چه بیشتری به کمک این کوششگران واقعی بشتابند. روستائیان سربازان اصلی پشت جبهه اند. آنها می توانند با کشت و تولید بیشتر پشت جبهه را مستحکم سازند. زحمتکشان روستاهای بجنورد از هیچ نوع فداکاری با رزم جانی تکار صدام امیرالایسم آمریکا دریغ ندارند. باید سلاح آنها را برا ساخت.

نیاز یک جامعه است و باید آویزه گوش مقامات مسئول مملکتی گردد. انجام اصلاحات ارضی بنیادی و واقعی به سود دهقانان زحمتکش، نیاز جامعه و ضرورت انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ماست. این خواست عمده و به حق یکی از بزرگترین بخشها و پرجمعیت ترین زحمتکشان میهن ماست. هم آنها هستند که همدار می دهند و می گویند: «بعد از انقلاب اربابها بیشتر بدقلقی می کنند».

قانون واگذاری زمین، اکثریت مطلق دهقانان بی زمین و کم زمین منطقه بجنورد را شامل می شود. دهقانان زحمتکش آگاه هستند که واگذاری زمین حق مسلم و قانونی آنهاست و آنها را به دروغ شرع مقدس اسلام را بهانه می کنند و آن را حامی بزرگ مالکی و انمود می سازند به اسلام راستین توهین می کنند. فئودالها دشمن انقلاب و مزدوران امپریالیسم اند. شایعه افکنان و لیبرالها و روحانی نمایان سنگ انداز مخالف زحمتکشان و اسلام واقعیند. منافع انقلاب به خصوص در شمال خراسان، ایجاب می کند که هیئت های هفت نفری واگذاری زمین قاطعانه عمل کنند.

بنا به گفته آقای ولدپور، عضو شورای ده، حدود ۳۰۰ هکتار زمین دارد، فردی است که هیئت های هفت نفری را «کمونیست» می داند! او هنگام مراجعه گروه تحقیق، به این بهانه، از صورت دادن اموال و املاک خود به آنها خودداری کرد. این فرد حتی هنگامی که گروه تحقیق با چند پاسدار به خانه اش مراجعه کردند، با ایجاد درگیری با آنها، یکی از پاسداران را با چماق زخمی کرد. اهالی روستا جهت اعتراض به این حرکت زشت، به شهر آمدند. ضمن

تجمع جلو دادگستری بجنورد، شعار می دادند که: فئودال اعدام باید گردد».

دهقانان زحمتکش روستا چشم امید خود را به هیئت هفت نفری واگذاری زمین و دیگر نهادهای انقلابی دوخته اند.

x x x x

آری: «زمین است که کم دهقان را راست می کند». این فریاد یک دهقان است، دهقانی که زیر بار زحمت و رنج شکسته شده است. این فریاد پر درد، بیان

امیدواری روستائیان گردیده است. دهقانان و دامپروران زحمتکش جلف دره همانطور که برای پیروزی انقلاب مبارزه کرده اند، اکنون نیز حاضرند در جبهه جنگ علیه دشمن آمریکایی بجنگند و از هیچ نوع کندی به جنگ زدگان نیز دریغ ندارند. روستائیان می گویند: «ما می خواهیم که دولت به نیازهای اساسی ما در مورد وسایل کشاورزی و احتیاجاتمان در زمینه دامپروری توجه جدی کند».

روستای «قاضی» از توابع بخش مانه و سملقان

این بار با روستای دیگری بازم به نام «قاضی» آشنا می شویم، با این تفاوت که، این روستا از توابع بخش مانه و سملقان بجنورد است. این روستا با جمعیت ۳۰۰ خانوار، در فاصله ۶۰ کیلومتری بجنورد قرار دارد.

اکثریت دهقانان روستا، بی زمین و کم زمین هستند. زمینهای یکی از بزرگ مالکان، که در حدود ۵۰ هکتار بود، سال گذشته توسط دهقانان مصادره و کشت گردید. یکی از دیگر مالکان عمده ده، که

دهقانان بجنورد...

بقیه از صفحه ۵ است. اهالی روستا را اکثرا مهاجران بیرجندی تشکیل می دهند. از این عده فقط ۴ خانوار زمین دارند و بقیه زندگی را از راه کارگری در شهرها و جوبانی در روستاها می گذرانند. بعضی ها نیز با شرایط نصفه کاری روی زمین دیگران به کار می پردازند. جلف دره در مسیر جاده راز به حومه قرار گرفته و جاده آن تازگی توسط جهاد سازندگی هموار شده است.

کشت عمده اهالی روستا به صورت دیم است، زمین های آبی ده در باغین ده قرار دارند که سابقا توسط رودخانه مشروب می شد، ولی بر اثر سده شدن مسیر رودخانه، به علت سیل، سطح آب پایین تر از سطح زمین رفته و به این جهت اهالی باهمیاری ۳ موتور آب خریداری کرده اند. آب آشامیدنی جلف دره غیر بهداشتی و اغلب گل آلود است. حمام ده قدیمی و غیر بهداشتی است. برق و امکانات درمانی نیز وجود ندارد. تا کنون دامهای محل توسط جهاد سازندگی بجنورد واکسینه شده اند. این امر باعث خوشحالی و

اعمال خلاف قانون، نه فقط به استقرار نظم انقلابی و به بالا رفتن حیثیت و اعتبار جمهوری اسلامی ایران کمک خواهد کرد، بلکه رفع محدودیت از فعالیت سازمانهای سیاسی انقلابی نظیر حزب توده ایران، بدون تردید بسود انقلاب و جمهوری اسلامی ایران خواهد بود.

هم به «مراجع قضائی» مراجعه خواهیم کرد و برای استرداد دفاتر خویش خواهیم کوشید، ولی امیدواریم که مسئولین و مراجع قضائی جمهوری اسلامی ایران نیز در تحقق اظهارات قانونی و منطقی خود بکوشند، زیرا نباید تردید داشت که اجرای قانون و جلوگیری از

ولی متأسفانه عدم تحقق این اظهارات، صرف نظر از آنکه باعث جری شدن عناصر و گروههای غیرمسئول و مشکوک میشود، به اعتبار جمهوری اسلامی ایران در میان مردم نیز ضربات جدی وارد میسازد. همانگونه که آقای مهمنس میرسلیم توصیه کرده اند، ما باز

اشغال شده حزب توده ایران، بارها و بارها به «مراجع قضائی» مراجعه و شکایت کرده اند و تمامی راههای پیشنهادی مسئولان امر را برای استرداد این اماکن، بکار بسته اند، اما متأسفانه هنوز، علیرغم تلاشهای پیکر و چند ماهه، حکم «دفع تصرف عدوانی» از دفاتر حزب توده ایران و

دفاتر حزب...

بقیه از صفحه ۱ سنول و گروههای مشکوک و اشناسی، میگذرد و هنوز اقدامی جدی برای باز پس دادن آنها عمل نیامده است. طی این ۶ ماه، مسئولان حزب توده ایران و صاحبان مراکز

هفته گذشته، در پی دیدار اولدیبه، رئیس جمهور چاد، از لیبی، اعلامیه مشترکی انتشار یافت که، دو کشور نامبرده در آن قصد خود را مبنی بر آغاز اقداماتی برای تأمین وحدت چاد و لیبی اعلام داشتند.

اعلامیه مشترک چاد و لیبی بیدرتک کارزار دیپلماتیک، نظامی و تبلیغاتی بسیاری از کشورهای امپریالیستی و رژیم‌های سرسپرده آنها را برانگیخت.

برای نمونه، دولت ایالات متحده آمریکا، از زبان یکی از سخنگویان وزارت خارجه، از تصمیم چاد و لیبی ابراز «نگرانی» کرد؛ این سخنگو بویژه ناخشنودی آمریکا را از «حضور نیروهای نظامی لیبی در چاد» اعلام داشت و «آنها مغایر با مصوبات سازمان وحدت آفریقا» دانست!

بهمین مناسبت رژیم خیانتکار سادات، مناسبات دیپلماتیک خود را با چاد قطع کرد و تفسیر رادیو قاهره تصمیمات مشترک چاد و لیبی را موجب «افزایش خطر نفوذ شوروی در منطقه» خواند!

از سوی دیگر، وزارت خارجه فرانسه «پیمان وحدت» دو کشور لیبی و چاد را «محرک» کرد و اعلام داشت که آنها «معتبر نمی‌شناسد»! فزون براین، دولت فرانسه در چند روز گذشته به تقویت نیروها و تجهیزات نظامی خود در «جمهوری مرکزی آفریقا» پرداخته است و، به گفته «خبرگزاری فرانسه»، پایگاه‌های خود را در آفریقا گسترش خواهد بخشید. این اقدام امپریالیسم فرانسه، بلافاصله با تأیید انور سادات خائن روبرو شد. وی فرانسه را به مداخله آشکار در چاد فراخواند.

بدین ترتیب، تصمیم دو کشور مستقل لیبی و چاد، مبنی بر توسعه روابط خود و هماهنگی استراتژیک میان سیاست آنها «نگرانی»، «مخالفت»، «خشم» و «مقابله نظامی»

وحدت چاد و لیبی گام تازه‌ای در راه مبارزه با نواستعمار

خارج ایالات متحده آمریکا از حضور نیروهای نظامی لیبی در چاد باصطلاح «ناخشنودی» است، ولی از مداخله نظامی پایدار همپیمانان خود، بویژه فرانسه، در چاد تاکنون ابراز «ناخشنودی» نکرده است.

همین چندی پیش بود که احد اصیل، وزیر خارجه چاد، برای چندمین بار «مداخله نیروهای خارجی، از جمله استعمارگران فرانسه» را مسئول رویدادهای چاد خواند، که «ارتش شمال» هابر را تسلیح و تجهیز می‌کند. علاوه براین، چند هفته پیش خود خبرگزاری‌های امپریالیستی، از «داکار»، پایتخت سنگال، گزارش دادند که گروهی از لژیون‌های خارجی، از جمهوری فدرال آلمان، ایتالیا و بریتانیا، در میان سیاهان حسن هابر می‌جنگند و صدها تن از آنها در ۶۰ کیلومتری نجامنا مستقر شده‌اند.

تکلیف انور سادات هم که معلوم است، وی میکوشد تا برای استوار خیانتهای پزیرگ‌خود به جنبش آزادی‌بخش عرب، بخصوص نهضت مقاومت فلسطین، همه‌جا پای دکوئیسم و «اتحاد شوروی» را بمیان آورد. وی در حالیکه از «مداخله نظامی لیبی»، دم میزند، ماهیست که خود، بجای مقابله با اسرائیل، نیروهای مسلح خویش را در مرز لیبی متمرکز ساخته است! از سوی دیگر، مصر اکنون بیکی از بزرگترین پایگاه‌های تجاوز امپریالیسم آمریکا علیه کشورهای مستقل منطقه، از جمله جمهوری اسلامی ایران، مبدل شده است.

اما وقیحانه‌تر از همه، موضعگیری امپریالیسم فرانسه است. فرانسه که سالها استعمار تنگین آن، مردم چاد را از هرگونه حق آزادی و تعیین سرنوشت خویش محروم می‌داشت و به ستم‌بارترین جپاولگریها علیه آنها دست

امپریالیست‌ها و نوکران آنها را برمی‌انگیزد، در حالیکه قاعدتا چنین تصمیمی تنها به دو کشور لیبی و چاد مربوط میشود و «ظاهر» معلوم نیست که چرا امپریالیسم و سرسپردگان آن بناگاه چنین برآشفته گردیده‌اند. همان آمریکائی، که اینک از وحدت استراتژیک میان لیبی و چاد ابراز «نگرانی» میکند، بویژه در ماه‌های اخیر، با فعالیت‌های تنش‌فزاینده خود در «شاخ آفریقا» و تقویت پایگاه‌های خویش در سومالی، نگرانی راستین خلق‌های این منطقه را برانگیخته است. از سوی دیگر، معلوم نیست که چطور سخنگوی وزارت

میزد، بیست سال پیش مجبور شد که به استقلال سیاسی چاد تن در دهد. اما از آن هنگام تاکنون، امپریالیسم فرانسه برای پیشبرد سیاست نواستعماری خود، بخشها، قشرها و قبایل گوناگون چاد را بجان یکدیگر انداخته است.

مسئولیت اصلی جنگ خانگی، که نزدیک به سه سال است در چاد بیداد میکند، متوجه استعمارگران فرانسوی است. در جریان این جنگ خانگی و ستیزه‌های دامنه‌دار، تاکنون ده‌ها هزارتن از مردم چاد کشته، بی‌خانمان و آواره شده‌اند. طبق آمار، اسلح تها در عرض دو ماه و آنهم فقط در نجامنا، پایتخت چاد، دو هزار نفر بهلاکت رسیدند.

شکست‌انگیز نیست که دولت فرانسه «پیمان وحدت» لیبی و چاد را «معتبر» نمی‌شناسد. در تابستان سال ۱۳۵۸، در لاگوس، پایتخت نیجریه، کنفرانسی برگزار شد که نمایندگان یازده گروه مختلف نظامی - سیاسی چاد و کشورهای همسایه در آن شرکت کردند. «کنفرانس لاگوس»، از جمله، فرانسه را فراخواند که نیروهای خود را بطور کامل از چاد خارج سازد. فرانسه هنوز که هنوز است از اجرای این تصمیم خودداری می‌ورزد.

چنین می‌نماید که امپریالیسم فرانسه بار دیگر قصد دارد که نقش «ژاندارم آفریقا» را بازی کند. تهدیدات امپریالیست‌های فرانسه درباره چاد مداخلات استقلال‌شکنانه و تجاوز-کارانه آنها را در ماجراجویی «شباب» به یاد می‌آورد.

ولی مسلم است که خلق‌های آفریقا، همان طور که خود را از اسارت استعمار کهن آزاد کردند، زنجیر اسارت نواستعمار را نیز خواهند گسست. وحدت چاد و لیبی گام تازه‌ای است در راه مبارزه با نواستعمار.

برای مقابله با تجاوز نظامی آمریکا، تمام خلق باید از نظر نظامی مجهز شود

نامه مردم ارگان مرکزی حزب توده ایران

دارنده امتیاز و مدیر مسئول: منوچهر بهزادی خیابان ۱۶ آذر شماره ۶۸ (دفتر نامه مردم) هنوز در اختیار نامه مردم نیست

NAMEH MARDOM No. 418 13 January 1981 Price: West-Germany 0.80 DM France 2 Fr. Austria 8 Sch. England 20 P. Belgium 10 Fr. Italy 350 L. U.S.A. 40 Cts Sweden 1.50 Skr.

خوانندگان گرامی نامه مردم و همه مقامات دولتی و غیر دولتی میتوانند به آدرس زیر با نامه مردم مکاتبه کنند: صندوق پستی ۴۱/۳۵۵۱ منطقه ۱۴ پستی تهران

نبرد انقلابیون السالوادور اوج تازه‌ای میگیرد

پیش از ۵ شهر تحت کنترل نیروهای مسلح انقلابی السالوادور درآمده است

بزرودی يك دولت خلقی با شرکت تمامی نیروهای انقلابی تشکیل خواهد شد.

مخترم شمردن حق تعیین سرنوشت برای خلقها خواهد شد. در دولت آینده همه نیروهای خلقی انقلابی، که در مبارزه ضد دیکتاتوری شرکت دارند، عضویت خواهند داشت. يك ارتش جدید نیز برای دفاع از منافع ملی و دستاوردهای انقلابی، براساس ارتش انقلابی خلق و افراد میهن‌دوست نیروهای مسلح کنونی، تشکیل خواهد شد.

والنتین مارتینز رهبر «جبهه آزادیبخش ملی - فارابوندومارتی» السالوادور، روز ۲۱ دیماه ۵۹ در مکزیکو در يك سخنرانی مطبوعاتی اعلام کرد که سازمانهای مسلح انقلابی السالوادور، از شنبه گذشته، تمامی نیروهای خود را در يك تعرض عمومی، که تعرض نهایی علیه نیروهای دولتی به‌شمار می‌رود، وارد کارزار کرده‌اند. وی تأکید کرد: «ناپودی نیروهای دولتی حداکثر ظرف یکماه عملی خواهد شد.»

بگفته وی، قسمتهای شمالی السالوادور، در روز ۲۱ دیماه ۵۹ تحت کنترل نیروهای انقلابی درآمده است و این نیروها حالت تعرضی بخود گرفته‌اند. وی گفت:

«بخش سیاسی، همراه این تعرض عمومی، توانسته است از هم‌اکنون ۵۰ درصد از فعالیت‌های موسسات السالوادور را فلج کند.» مارتینز افزود:

«هیئت رهبری انقلابی السالوادور، احتمال مداخله مستقیم آمریکا را در نظر گرفته است، ولی انقلابیون با چنین احتمالی، مقابله خواهند کرد.»

فایلو کاستیلو، عضو سازمان سیاسی - دیپلماتیک انقلابی، که قرار است در شهر مکزیکو مستقر شود، اظهار داشت:

«گروه زیادی از افراد ارتش در درجات مختلف، از صفوف ارتش السالوادور فرار کرده‌اند و روحیه ارتش تضعیف شده است.» وی گفت: «ادعای دولت السالوادور مبنی بر اینکه اوضاع را تحت کنترل دارد، صحت ندارد و برعکس واحدهای دولتی در همه شهرهای مهم، مورد حمله قرار می‌گیرند.»

وی افزود: «شکست این توطئه زخم بزرگ و درمان ناپذیری بر یکسر امپریالیسم جهانی وارد کرده است.»

نیروهای مسلح خلق السالوادور تهاجم گسترده خود را در جهت سرنوشتی رژیم فاشیستی وابسته به امپریالیسم آمریکا در سراسر السالوادور، با شدت هرچه تمامتر، ادامه می‌دهند. انقلابیون تاکنون توانسته‌اند قسمتهای مهمی از کشور را از تسلط مزدوران خارج کنند. نیروهای انقلابی همچنین بزرودی، با تشکیل يك دولت جدید خلقی، فعالیت‌های خود را در جهت اعمال حاکمیت خلق اوج تازه‌ای خواهند بخشید.

نیروهای انقلابی جبهه آزادیبخش ملی به نبرد علیه نیروهای دولتی السالوادور در سراسر کشور ادامه می‌دهند. اعلامیه جبهه آزادیبخش ملی، که از «راديو آزادی»، ارگان انقلابیون السالوادور، که در نواحی آزاد شده کشور برنامه پخش می‌کند، حاکیست که نیروهای میهن‌دوست، شهر «سانته آنا»، دومین شهر بزرگ السالوادور، را تصرف کرده و شهر «چالانانگو»، مرکز يك ایالت، را نیز تحت کنترل خود درآورده‌اند.

جنگ در مرکز سان سالوادور، همچنان ادامه دارد و بر اثر عملیات موفقیت‌آمیز نیروهای میهن‌دوست، در پایگاه نظامی «ایلو پانکو»، اکثر هواپیماها و هلی‌کوپترها آسیب دیده‌اند. براساس گزارش رادیوهای کشورهای آمریکای مرکزی، بیش از ۵۰ شهر تحت کنترل نیروهای انقلابی درآمده است.

در همانحال جبهه آزادیبخش ملی، با انتشار اعلامیه‌ای در سان سالوادور، اعلام کرد که بزرودی يك دولت خلقی جدید را معرفی خواهد کرد. در این اعلامیه، هدفهای اصلی برنامه دولت انقلابی آینده السالوادور تشریح شده است. مهمترین هدف دولت انقلابی، دفاع از استقلال ملی و منافع توده‌های مردم خواهد بود. همچنین دولت جدید قصد اجرای اصلاحات اساسی را به‌منظور تضمین برابری مردم در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دارد. در زمینه سیاست خارجی، دولت تازه از سیاست غیرمتعهد پیروی می‌کند و خواستار

وزیر فرهنگ افغانستان: در صورت پیروزی توطئه امپریالیسم در افغانستان، انقلاب ضدامپریالیستی ایران سرکوب می‌شود

عبدالمجید سربلند، وزیر فرهنگ افغانستان، گفت: «امپریالیسم آمریکا توطئه وسیعی را، که هدف آن به‌راه انداختن يك جنگ منطقه‌ای پر دامنه در کشورهای اسلامی بود، طرح کرده بود.» وی ضمن اشاره به همدستی چین، پاکستان، عربستان و اسرائیل در این توطئه گفت: «آمریکاییان از افغانستان اجرای توطئه را آغاز و به‌وزارت آن، اقدامهایی در جهت محاصره منطقه شروع کردند.» وزیر فرهنگ افغانستان افزود:

مقدمات اجرای طرح انقلابی اصلاحات ارضی در زیمبابوه به‌سرعت آماده میشود

در پی اعلام رابرت موگابه، نخست‌وزیر زیمبابوه، مبنی بر اعطای زمین به صدها هزار تن از کشاورزان محروم کشور، مقدمات اجرای این طرح فراهم میشود.

رابرت موگابه، هفته گذشته، در مصاحبه با روزنامه «هرالد»، چاپ سالیسبوری، اعلام کرد: «دولت بزرودی طرح مربوط به تقسیم اراضی زمینداران بزرگ را میان صدها هزارتن از کشاورزان محروم سیاه‌پوست آماده می‌کند.»

موگابه گفت: «توجه به کشاورزان از اولویت‌های دولت است و عدم رسیدگی به این مسئله، اوضاع کشور را، که با خطر توطئه خارجی و بویژه رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی روبرو است، انفجار آمیز می‌سازد.» گزارش‌های رسیده از سالیسبوری نشان میدهد که مقدمات اجرای این طرح انقلابی به‌سرعت آماده می‌شود. با اجرای این طرح، کشاورزان زیمبابوه وارد دوران تازه‌ای از زندگی خود میشوند. همچنین بنابه تصمیم دولت، مقررات تازه‌ای در مورد سرمایه‌گذاران به‌وضع خواهد شد.